

Územní plánování jako jeden z nástrojů ochrany životního prostředí ve vybrané obci

Aneta Barglová

Bakalářská práce
2021

 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva
Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: Aneta Barglová
Osobní číslo: M18414
Studijní program: B6202 Hospodářská politika a správa
Studijní obor: Veřejná správa a regionální rozvoj
Forma studia: Prezenční
Téma práce: Územní plánování jako jeden z nástrojů ochrany životního prostředí ve vybrané obci

Zásady pro vypracování

Úvod

Definujte cíle práce a použité metody zpracování práce.

I. Teoretická část

- Proveďte průzkum literárních pramenů a zpracujte teoretické poznatky týkající se územního plánování jako jednoho z nástrojů ochrany životního prostředí.
- Formulujte principy, na kterých územní plánování funguje, a to i v kontextu ochrany životního prostředí.

II. Praktická část

- Proveďte analýzu územního plánu ve vybrané obci ve vztahu k ochraně životního prostředí.
- Na základě této analýzy prozkoumejte a rozeberte vybrané plochy v souvislosti s požadavky na ochranu životního prostředí pro územní plánování v řešené oblasti.
- Na základě uvedených zjištění zhodnoťte efektivnost územního plánu jako nástroje ochrany životního prostředí.

Závěr

Rozsah bakalářské práce: cca 40 stran
Forma zpracování bakalářské práce: Tištěná/elektronická

Seznam doporučené literatury:

- CERRETA, Maria, Grazia CONCILIO a Valeria MONNO. *Making strategies in spatial planning: knowledge and values*. 1st ed. Dordrecht: Springer, 2010, 423 s. ISBN 978-94-007-3343-5.
- FIALOVÁ, Eva. *Územní plánování: od územně plánovacích podkladů po územní rozhodování*. 1. vyd. Praha: ČKAIT, 2016, 84 s. ISBN 978-80-874-3883-1.
- MACHAČKOVÁ, Jana. *Stavební zákon: komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2018, 1199 s. ISBN 978-80-740-0558-9.
- MAIER, Karel a kol. *Udržitelný rozvoj území*. 1. vyd. Praha: Grada, 2012, 253 s. ISBN 978-80-247-4198-7.
- DVOŘÁK, Libor. *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí: komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2018, 396 s. ISBN 978-80-755-2183-5.

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Jana Jurníková, Ph.D.
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva

Datum zadání bakalářské práce: 15. ledna 2021
Termín odevzdání bakalářské práce: 18. května 2021

L.S.

doc. Ing. David Tuček, Ph.D.
děkan

RNDr. Pavel Bednář, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové/bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen na elektronickém nosiči v příruční knihovně Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s přípustí-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové/bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

1. že jsem na diplomové/bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
2. že odevzdaná verze diplomové/bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně 9. června 2021

Jméno a příjmení: Aneta Barglová

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá procesem územního plánování, avšak je na tuto problematiku nahlíženo v souvislosti s ochranou životního prostředí. Cílem této práce je zjistit, zdali lze současně platný územní plán katastrálního území Rožnova pod Radhoštěm považovat za efektivní nástroj v souvislosti s ochranou životního prostředí. V teoretické části jsou představeny principy, na kterých územní plánování funguje, a to i v kontextu ochrany životního prostředí. Nedílnou součástí je také tematika udržitelného rozvoje. Pro potřeby praktické části je provedena analýza územního plánu řešeného města se zaměřením na ochranu životního prostředí. Pro dosažení cíle této práce jsou prozkoumány a rozebrány vybrané plochy a na základě zjištěných poznatků je zhodnocena efektivnost územního plánu řešeného katastrálního území. V závěru jsou navržena možná doporučení pro posílení efektivnosti územního plánu města.

Klíčová slova: územní plánování, územní plán, životní prostředí, udržitelný rozvoj, katastrální území, Rožnov pod Radhoštěm

ABSTRACT

This bachelor thesis deals with the process of spatial planning in the context of an environmental protection. The aim of this theses is to find out if the valid land use plan of municipality of Rožnov pod Radhoštěm can be marked as an effective instrument with regard to the protection of environment. In the theoretical part are presented essential principles upon which the spatial planning is based. The sustainable development is also an integral part of this thesis. Practical part analyses the land use plan of mentioned municipality in the context of an environmental protection. Then, the selected areas are explored and discussed. On the basis of the findings is evaluated the efficiency of the land use plan as an environmental protection instrument. Last chapter presents possibilities how to improve the efficiency of the land use plan in the mentioned municipality.

Keywords: spatial planning, the land use plan, environment, sustainable development, municipality, Rožnov pod Radhoštěm

PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bych chtěla poděkovat vedoucí práce JUDr. Janě Jurníkové, Ph.D. za připomínky a cenné rady. Poděkování patří také paní Ing. Věře Šulové, vedoucí odboru životního prostředí a výstavby města Rožnov pod Radhoštěm, za cenné informace, které mi poskytla. Dále také všem, kteří mě během studia podporovali.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE	11
I TEORETICKÁ ČÁST	12
1 ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ	13
1.1 SOUVISEJÍCÍ PRÁVNÍ ÚPRAVA	14
1.2 UDRŽITELNÝ ROZVOJ	14
1.3 CÍLE A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	16
1.4 NÁSTROJE ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	17
1.4.1 Politika územního rozvoje	18
1.4.2 Územně plánovací dokumentace	18
1.4.3 Územně plánovací podklady	21
1.4.4 Územní rozhodování.....	22
1.4.5 Územní opatření.....	24
2 OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘI ÚZEMNÍM PLÁNOVÁNÍ	25
2.1 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY	26
2.1.1 Územní systém ekologické stability	26
2.1.2 Významné krajinné prvky.....	27
2.1.3 Krajinný ráz	27
2.1.4 Zvláště chráněná území	28
2.1.5 Plány péče	29
2.2 OCHRANA SÍDELNÍ ZELENĚ	29
2.3 LESNÍ OCHRANA.....	30
2.4 OCHRANA ZEMĚDĚLSKÉHO PŮDNÍHO FONDU	30
2.5 NATURA 2000	32
2.6 POSUZOVÁNÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	32
3 ÚČAST VEŘEJNOSTI	35
II PRAKTICKÁ ČÁST	38
4 ÚZEMNÍ PLÁN MĚSTA ROŽNOV POD RADHOŠTĚM	39
4.1 VYMEZENÍ A CHARAKTERISTIKA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ.....	39
4.2 SOUČASNÁ PODOBA ÚZEMNÍHO PLÁNU ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM	40
4.3 PLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ	41
4.4.1 Výkres uspořádání krajiny	43
4.4.2 Výkres záboru ZPF a PUPFL	43
4.4.3 Výkres technické infrastruktury – vodní hospodářství	44
4.5 KONCEPCE ROZVOJE ÚZEMÍ OBCE, OCHRANY A ROZVOJE JEHO HODNOT	44
4.6 NEJCENNĚJŠÍ PŘÍRODNÍ HODNOTY V ÚZEMÍ.....	44
4.6.1 Chráněná krajinná oblast Beskydy	44

4.6.2	Natura 2000.....	45
5	ROZBOR A PRŮZKUM VYBRANÝCH PLOCH ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ.....	47
5.1	PLOCHY PRO PLNĚNÍ FUNKCE ÚSES	47
5.2	ZELEŇ V INTRAVILÁNU MĚSTA.....	48
5.2.1	Plochy silniční dopravy – silnice I/35.....	49
5.2.2	Plochy průmyslové výroby a skladů – průmyslový areál	53
5.3	ZÁBOR ZEMĚDĚLSKÝCH PLOCH PRO POTŘEBY BYDLENÍ.....	53
5.3.1	Plochy individuálního bydlení	54
5.3.2	Plochy hromadného bydlení	60
5.3.3	Plochy smíšeného využití	61
5.3.4	Shrnutí záboru zemědělských ploch pro potřeby bydlení.....	61
5.4	PLOCHY POSUZOVÁNY Z HLEDISKA VLIVU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ.....	62
5.4.1	Lokalita č. 1: Horní Paseky.....	62
5.4.2	Lokalita č. 2: Horní Paseky.....	62
5.4.3	Lokalita č. 3: Dolní Paseky, U střelnice	63
5.4.4	Lokalita č. 4: Tylovické Horečky I.....	63
5.4.5	Lokalita č. 5: Hážovice, U střelnice II	63
5.4.6	Lokalita č. 6: Horní Paseky, Bačová.....	64
5.4.7	Lokalita č. 7: Tylovické Horečky III	64
5.4.8	Lokalita č. 8: Tylovické Horečky	64
5.5	PLOCHY LESNÍ.....	64
5.6	PLOCHY VODNÍ A VODOHOSPODÁŘSKÉ	66
5.6.1	Záplavové území podél řeky Bečvy.....	66
5.6.2	Ochrana před povodněmi.....	67
6	EFEKTIVNOST ÚZEMNÍHO PLÁNU VE VZTAHU K OCHRANĚ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ	68
7	NÁVRHY NA POSÍLENÍ EFEKTIVNOSTI ÚZEMNÍHO PLÁNU ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ.....	72
	ZÁVĚR.....	78
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	80
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	88
	SEZNAM OBRÁZKŮ.....	89
	SEZNAM TABULEK	90
	SEZNAM PŘÍLOH	91

ÚVOD

Životní prostředí představuje významné přírodní bohatství každého státu. Zjednodušeně lze říct, že je to v podstatě vše, co nás obklopuje. Ať už čerstvý vzduch, který dýcháme, čistá voda, kterou pijeme a v neposlední řadě také půda, na které stavíme budovy a pěstujeme plodiny pro obživu. Je to dokonale propojený fungující systém, jež lidské populaci vytváří vhodné podmínky pro její existenci. Můžeme žít bez drahých technologií, obejdeme se také bez nového automobilu, ale bez kvalitního životního prostředí dlouhodobě nepřežijeme. Většina z nás vnímá životní prostředí jako samozřejmost, nicméně není tomu tak, a i možnosti přírody jsou omezené. Narušení jedné ze složek životního prostředí zásadně ovlivní i ty další. Již několik let vědci neustále bijí na poplach a varují nás před environmentálními hrozbami, kterým jako lidstvo čelíme. Ochrana životního prostředí se tak v současnosti stala velmi diskutovaným tématem a nedílnou součástí mnohých strategií či plánů, ať už na regionální, národní či globální úrovni. Nehovoříme tak pouze o aktuálním problému vybraných oblastí, ale celé planety.

Jedním z nástrojů, jež může významně přispět ke kvalitě životního prostředí, je i správné územní plánování, neboť právě to rozhoduje o budoucí podobě území a jejím využití. Ke změnám krajiny dochází již od nepaměti. Lidstvo přirozeně mění svůj způsob života. Nicméně v důsledku masivního nárůstu lidské populace se zvýšila i poptávka po novém bydlení, díky čemuž se z kvalitní půdy stávají plochy pro stavební účely. Narůstá také výstavba velkých průmyslových areálů na úkor zeleně, dochází k masivnímu odlesňování, což se následně projevuje na kvalitě půdy. Jak již bylo zmíněno, správné plánování může hrát klíčovou roli v ochraně přírody. Územní plánování není krátkodobou činností, ale ovlivňuje podobu měst na několik desítek let, proto je důležité, aby celý tento proces byl v souladu s jednotlivými složkami životního prostředí a zejména přispíval k dlouhodobé udržitelnosti území. Není to tedy problém pouze současné generace, ale i generací budoucích. Jsme to právě my, kdo vytváříme prostředí, ve kterém budou vyrůstat naše děti, a proto bychom se měli o tuto problematiku aktivně zajímat.

Cílem této práce je analyzovat platný územní plán města Rožnov pod Radhoštěm a poskytnout obraz o tom, do jaké míry je v této dokumentaci promítnuta ochrana životního prostředí, a zda jej lze označit za efektivní nástroj v rámci ochrany životního prostředí.

Práce je členěna na dvě části, a to na teoretickou a praktickou. Teoretická část nás seznamuje s problematikou územního plánování včetně vymezení jednotlivých nástrojů územního

plánování. Samotná kapitola je také věnována neméně důležitému pojmu udržitelný rozvoj. Na územní plánování je zde nahlíženo jako na jeden z nástrojů ochrany životního prostředí, proto jsou zde definovány základní pojmy z této oblasti. Nedílnou součástí teoretické části je také účast veřejnosti v procesu územního plánování a také významné postavení spolků v rámci environmentálních záležitostí. Praktická část se snaží naplnit cíl této práce a je tedy založena na analýze územního plánu a následném průzkumu a rozboru vybraných ploch v souvislosti s požadavky na ochranu životního prostředí pro územní plánování v Rožnově pod Radhoštěm. Snahou je odpovědět na základní výzkumnou otázku, zdali je v této územně plánovací dokumentaci obce uplatněn princip efektivnosti z hlediska ochrany životního prostředí. V závěru praktické části jsou předloženy možné návrhy, jež efektivnost této dokumentace mohou posílit. Věřím, že tyto návrhy poslouží jako podklad městu pro případné zpracování nového územního plánu, případně bude představovat jakési nastínění možných řešení identifikovaných problémů, kterým je potřeba se při pořizování nového územního plánu věnovat.

CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE

1) Cíl práce

Tato bakalářská práce se zaměřuje na problematiku územního plánování ve vztahu k ochraně životního prostředí. V teoretické části této práce jsou stanoveny dva dílčí cíle, a to zpracování teoretických poznatků z oblasti územního plánování a formulace principů, na kterých územní plánování funguje, a to i v kontextu ochrany životního prostředí.

Předmětem zkoumání v praktické části této práce je základní územně plánovací dokumentace téměř každé obce, kterou je územní plán. Za řešenou oblast je zvoleno malebné město Rožnov pod Radhoštěm ležící v srdci Valašska ve Zlínském kraji. Jak již bylo zmíněno v úvodu, cílem je zjistit, do jaké míry je v současném územním plánu řešeného území promítnuta ochrana životního prostředí, a zdali jej lze s ohledem na tuto problematiku označit za efektivní nástroj.

2) Metody zpracování práce

Pro vypracování teoretických poznatků z oblasti územního plánování ve vztahu k ochraně životního prostředí bude využita **metoda literární rešerše**. Cílem této metody je získat ucelené informace o řešené problematice, a to převážně s využitím současně platné legislativy, odborné knižní literatury a internetových zdrojů.

Pro zpracování praktické části této práce budou využity následující metody a techniky:

- **Analýza materiálů** – v rámci praktické části je provedena analýza územního plánu vybraného města, a to ve vztahu k ochraně životního prostředí. Na základě získaných informací z provedené analýzy budou následně **prozkoumány** a **rozebrány** vybrané plochy v souvislosti s požadavky na ochranu životního prostředí pro územní plánování v řešené oblasti.

Na základě zjištění plynoucích z provedeného průzkumu a rozboru bude následně zhodnocena efektivnost územního plánu jako celku ve vztahu k ochraně životního prostředí. Závěrem budou navržena možná doporučení, jež mohou přispět k efektivnosti územního plánu vybraného města. Při vypracování praktické části je také vycházeno ze strategických dokumentů a koncepcí řešeného území a také z vlastních znalostí. Tato bakalářská práce pak může městu sloužit jako podnět pro zpracování nového územního plánu.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

Počátky územního plánování jsou nedílně spjaty se samotným vývojem člověka. Přesouváme se do doby, kdy jedinec zanechává kočovného způsobu života, usazuje se a zakládá si své první trvalé obydlí. Počáteční prvky základního členění území lze zpozorovat již v dobách starověku, kdy si člověk území rozčleňuje podle svých potřeb na plochy určené k pěstování plodin, místo vhodné pro bydlení či plochy sloužící k uchování potravin. Tento poměrně jednoduchý proces se napříč stoletími vyvinul do současné, systematicky propracované, podoby. (Maier, 2004, s. 12)

Územní plánování je součástí veřejného stavebního práva upraveno zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), ve znění pozdějších předpisů. Tato platná legislativa blíže vymezuje působnost, cíle a úkoly, metody a jednotlivé nástroje územního plánování. Přesná definice tohoto pojmu však v samotném zákoně uvedena není, proto je potřeba nahlédnout do knižních publikací či jiných odborných článků.

Například Jirásek (2014, s. 9) vymezuje územní plánování jako dlouhodobou činnost, pro niž jsou charakteristické časté střety zájmů. Jejím cílem je tedy nalézt nejvhodnější kompromis a optimálně využít území. Důsledky tohoto procesu jsou pak dle něj dlouhodobé, přičemž ovlivňují velké kvantum lidí. Fialová (2016, s. 5) pak definuje územní plánování rovněž jako časově náročný a také komplikovaný proces, do něhož je zapojeno mnoho aktérů, ať už odborníci, veřejnost či dotčené orgány. Prostřednictvím jednotlivých nástrojů pak dochází ke koordinaci jak soukromých, tak i veřejných zájmů v území. Obecně lze tedy územní plánování definovat jako činnost, jež rozvíjí městské i venkovské prostředí a současně respektuje zájmy společnosti. Zároveň také dbá na udržitelný rozvoj a koordinaci sociálních, ekonomických i environmentálních faktorů. (AUÚP, 2006)

Zcela jiný pohled mají na územní plánování také zahraniční tvůrci Cerreta, Cocilio a Monno (2010, s. 4-6), kteří pod tímto pojmem označují proces, jehož významnou součástí je tvůrčí úsilí. Podstata spočívá zejména v kritickém přístupu ke stávající realitě, přičemž je zapotřebí uvědomit si potřebu změny a následně ji přijmout. Při plánování budoucí podoby měst je pak důležité uplatnit kreativitu založenou na otevřenosti a formování nových postojů i myšlenek.

1.1 Související právní úprava

Za ústřední a bezesporu nejdůležitější dokument upravující územní plánování v České republice lze označit již zmíněný stavební zákon, jež byl během své platnosti několikrát novelizován. Dále je tato problematika upravena v několika navazujících prováděcích vyhláškách, kterými jsou:

- vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti,
- vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území,
- vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu,
- vyhláška č. 498/2006 Sb., o autorizovaných inspektorech,
- vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb,
- vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby.

V souvislosti s ochranou životního prostředí při procesu územního plánování je potřeba zmínit také následující zákony:

- zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů,
- zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
- zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu.

1.2 Udržitelný rozvoj

Samotný proces územního plánování, a to i ve vztahu k ochraně životního prostředí, je potřeba doplnit poměrně novým pojmem, kterým je udržitelný rozvoj. Pochopení jeho podstaty je důležité zejména pro následující kapitoly, kde je ještě několikrát zmíněn. Jak uvádí Maier (2008, s. 7), v urbanistické literatuře se tento pojem začal objevovat až na počátku 70. let 20. století, a to především z důvodů zhoršující se kvality životního prostředí a vypuknutí světové energetické krize. Právě tyto dva impulsy vedly mnoho autorů k zařazení udržitelného rozvoje do publikací, přičemž dnes je součástí již většiny koncepcí a strategií, ať už na místní, národní či globální úrovni.

Pro přesnou definici není třeba jít daleko, postačí nahlédnout do stavebního zákona, přesněji § 18 odst. 1, podle něhož podstata udržitelného rozvoje spočívá ve „*vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.*“ Zároveň však při uspokojování potřeb současné generace nemohou být ohroženy podmínky života generací budoucích. Dále je tento pojem uváděn i v zákoně č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, přesněji § 6 jej vymezuje jako takový rozvoj, jež zachovává jak současným, tak i budoucím generacím možnost uspokojit své základní životní potřeby, přičemž respektuje přirozené funkce ekosystémů a neohrožuje rozmanitost přírody. Na základě těchto definic lze tedy usuzovat, že samotná podstata udržitelnosti je založena především na chování a činech lidí. Aby byl princip udržitelnosti naplněn, je potřeba jednat tak, aby nebyla v důsledku těchto činů ohrožena planeta a aby lidé na tomto území po sobě také něco zanechali. Tedy společně budovat zdravé a přátelské prostředí, jež bude vhodným domovem nejen pro generaci současnou, ale také pro ty budoucí.

Udržitelný rozvoj stojí na rovnováze tří základních pilířů udržitelnosti, a to pilíře environmentálního, sociálního a ekonomického. Environmentální pilíř se zakládá na kvalitním a vyváženém přírodním prostředí, jehož cílem je minimalizovat negativní vlivy dotýkající se životního prostředí, respektovat únosnou kapacitu ekosystémů a zamezit tak úplnému vyčerpání přírodních zdrojů. Podstata sociálního pilíře pak stojí na lidském rozvoji. Snahou je jednak zajistit každému jedinci lepší životní podmínky, předcházet chudobě a nemocem a rovněž zajistit kvalitní vzdělání. Důležité postavení má rovněž genderová rovnost a nediskriminace. Posledním je ekonomický pilíř, jež spočívá v zachování základního kapitálu, přičemž je důležité nespotřebovat více než je vyprodukováno. (Maier a kol., 2012, s. 16; Moldan, 2020, s. 31) Důležité je již zmíněné postavení ve vzájemné rovnováze, neboť jak uvádí Maier a kol. (2012, s. 14, 16), společnost ani její ekonomika nemůže fungovat jinak než jako součást životního prostředí. Zároveň však nesmí dojít k upřednostnění jednoho z pilířů na úkor ostatních, přičemž je potřeba předcházet situacím, kdy se jednotlivé pilíře ocitnou ve vzájemném rozporu. V jistých případech se tak stát může a také děje. V souvislosti s územním plánováním lze jako vhodný příklad uvést plánovanou výstavbu nové dálnice a následný vliv této realizace na jednotlivé složky životního prostředí.

Ačkoliv mluvíme o relativně novém pojmu, ve 21. století je globální udržitelnost jednou z nejdůležitějších výzev pro celé lidstvo. V posledních letech dochází k masivnímu nárůstu populace ve městech na úkor venkova, a předpokládá se, že tento růst bude i nadále pokračovat, především pak v rozvojových zemích. V roce 2030 by pak ve městech mohlo

žit až 60 % obyvatel světa. Právě vysoká koncentrace lidí do větších metropolí s sebou přináší zvýšení znečištění, a tím i snížení kvality života jejich obyvatel. Udržitelnost a efektivnost měst se tak stává klíčovým směrem, čímž se zrodila myšlenka smart cities, jež v rámci řízení měst zavádí moderní technologie, šetří tak energii, umožňují chytřejší dopravní sítě a zefektivňují služby. Cílem je usnadnit život obyvatel, umožnit jim vyšší kvalitu života a přispět tak k celkovému ekonomickému a udržitelnému rozvoji. (Yokohari et al., 2017, s. 28; Peris Ortiz, Bennett a Pérez-Bustamante Yábar, 2017, s. 16-18)

Na mezinárodní úrovni byl v roce 2015 na zasedání Valného shromáždění OSN přijat strategický dokument *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*. Tento program stanovuje sedmnácti základních cílů udržitelného rozvoje, společné pro všechny státy OSN. Zaměřují se zejména na lidskou důstojnost, boj proti změně klimatu, zdravé prostřední planety, spravedlivou a odolnou společnost, genderovou rovnost, kvalitní vzdělání či vytváření bezpečných a udržitelných měst a obcí. Hlavním motem je „Leave no one behind“, tedy neopomenout nikoho. (Agenda 2030, ©2008-2020) K těmto cílům se hlásí jak Evropská unie, která je zohledňuje v prioritách Evropské komise, tak i Česká republika. Důležitým krokem vedoucí k jejich naplnění na našem území je přijetí dokumentu *Česká republika 2030*. Cílem tohoto strategického rámce je určit směr, kterým se rozvoj naší země i celé společnosti má v příštích letech ubírat. Dokument se soustředí na šest základních klíčových oblastí. Každá z nich definuje, kam rozvoj České republiky dospěl, jaké jsou jeho rizika, příležitosti a cíle. Tyto oblasti se zejména soustředí na tři pilíře rozvoje, a to lidé a společnost, hospodářský model a odolné ekosystémy. Dále také na nerovnosti mezi regiony i obcemi, jak přispět k rozvoji na globální úrovni a jak kvalitně vládnout. (Česká republika 2030, ©2008-2020) Udržitelnost měst je tak klíčový směr, kterým by se každá obec měla ubírat a také je nedílnou součástí územního plánování.

1.3 Cíle a úkoly územního plánování

V rámci procesu územního plánování je důležité definovat si jeho základní cíle, jež jsou blíže specifikovány v § 18 stavebního zákona. V následujících odstavcích jsou zmíněny ty nejpodstatnější z hlediska ochrany životního prostředí, a to:

- vytvořit předpoklady pro výstavbu a také udržitelný rozvoj území,
- prostřednictvím orgánů územního plánování koordinovat veřejné i soukromé záměry týkající se změn v území, jež mají podstatný vliv na rozvoj území,

- účelně využívat území a zajistit jeho prostorové uspořádání a zároveň se podílet na vytváření předpokladů pro udržitelný rozvoj,
- chránit a přispět k rozvoji přírodních, kulturních i civilizačních hodnot území, přičemž je nezbytné hospodárně využívat zastavěného území, chránit krajinu a také nezastavěné území i nezastavitelné pozemky.

Následně tentýž zákon, přesněji § 19 odst. 1 jasně definuje jednotlivé úkoly územního plánování. Vybrané z nich jsou vymezeny níže:

- zjistit a posoudit stav území, tedy zejména jeho kulturní, přírodní a také civilizační hodnoty,
- stanovit koncepci pro rozvoj území, rovněž i urbanistické koncepce, přičemž respektovat jeho hodnoty a podmínky,
- vymežit podmínky pro realizaci změn v území, a zároveň respektovat nynější charakter a hodnoty daného území,
- stanovit pořadí provádění změn v daném území (etapizace),
- vytvářet podmínky vedoucí ke snížení nebezpečí ekologických a přírodních katastrof, odstranění případných důsledků, zejména tedy přírodě blízkým způsobem.

Zvláštní pozornost je potřeba věnovat i § 19 odst. 2 stavebního zákona. Jedním z úkolů územního plánování je také vyhodnotit případný vliv vybraných územně plánovacích dokumentací na udržitelný rozvoj území. Součástí tohoto procesu je pak i posuzování vlivů na životní prostředí, v němž jsou definovány, popsány a posouzeny možné dopady činností na jednotlivé složky životního prostředí. Blíže se těmto pojmům věnuje jedna z kapitol této práce (viz kapitola 2.6 *Posuzování vlivů na životní prostředí*).

1.4 Nástroje územního plánování

Nezbytným prostředkem k naplnění jednotlivých cílů a úkolů jsou právě nástroje územního plánování, legislativně upraveny stavebním zákonem a rovněž navazující prováděcí vyhláškou č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a o způsobu evidence územně plánovací činnosti. Jirásek (2014, s. 42) tyto nástroje člení do dvou skupin, a to na koncepční a realizační. O obecném způsobu využití území nás informují zejména nástroje koncepční, mezi něž se řadí *politika územního rozvoje, územně plánovací podklady a územně plánovací dokumentace*, vyjímaje regulačního plánu.

Ten má dle Jiráskova (2014, s. 57) blíže spíše k nástrojům realizačním, jež dále slouží jako podklad pro uskutečnění konkrétních záměrů v území. Do této skupiny patří také *územní rozhodnutí* a *územní opatření*. V následujících kapitolách jsou všechny výše zmíněné nástroje jednotlivě popsány.

1.4.1 Politika územního rozvoje

Základním nástrojem strategického charakteru stojícím na vrcholu hierarchie je politika územního rozvoje (dále jen „PÚR“), jež vymezuje základní cíle, principy a záměry pro územní rozvoj na celostátní úrovni, rovněž i v přeshraničních a mezinárodních souvislostech. Často je konzultována i se sousedními státy. Na celostátní úrovni koordinuje územně plánovací činnosti krajů a obcí. Současně vymezuje rámcová pravidla územního plánování s cílem zajistit udržitelný rozvoj území a deklarovat republikové zájmy územního rozvoje, jež vychází z dokumentů veřejné správy, zejména se jedná o různé strategie, koncepce, plány či programy. PÚR je pořizována ústředním orgánem státní správy, a to Ministerstvem pro místní rozvoj, K návrhu dokumentu je také potřeba vyhodnotit možný vliv dokumentace na udržitelný rozvoj. Povinnost zveřejnit sdělení o schválené PÚR ve Sbírce zákonů má Ministerstvo pro místní rozvoj. Zároveň je nezbytné zveřejnit celý tento dokument formou umožňující dálkový přístup, tedy na webových stránkách zmíněného ministerstva. (Machačková a kol., 2018, s. 134-135; Jirásek, 2014, s. 43-44) Zahumenská (2019, s. 27) dále dodává, že je tato politika schvalována vládou, a to formou usnesení, není tedy možné se proti ní bránit žalobou k Nejvyššímu správnímu soudu.

První politika byla schválena 20. července 2009, a poté byla několikrát aktualizována. V ČR je současně platná PÚR ve znění aktualizací 1, 2, 3 a 5. Poslední aktualizace č. 5 byla schválena 17. srpna 2020. Závaznou pro pořizování územně plánovacích dokumentací a pro rozhodování v území se stala dne 11. září 2020. (Politika územního rozvoje České republiky, ©2021)

1.4.2 Územně plánovací dokumentace

Mezi další kategorii nástrojů územního plánování patří územně plánovací dokumentace (dále jen „ÚPD“). Stavebním zákonem jsou vymezeny tři druhy, a to zásady územního rozvoje, územní plán a regulační plán. Všechny tyto dokumentace jsou, jak zmiňuje Tuháček, Jelínková a kol. (2015, s. 248), výstupem procesu územního plánování založený na hierarchickém principu, přičemž ÚPD nižšího stupně musí být v souladu s ÚPD stupně vyššího. Na vrcholu pak stojí politika územního rozvoje. Stavební zákon ji však nezařazuje

mezi ÚPD, nicméně je závazná právě pro zásady územního rozvoje. Těm naopak podléhá vypracování územních a regulačních plánů. Všechny výše zmíněné ÚPD jsou vydávány formou opatření obecné povahy. V průběhu zadání i návrhu se může do tohoto procesu zapojovat široká veřejnost, sousedící obce, kraj či jiní aktéři. Svá stanoviska vyjadřují rovněž dotčené orgány. Z hlediska ochrany životního prostředí mezi ně lze řadit orgány ochrany přírody, památkové a veterinární péče, státní správy lesů aj. (Tuháček, Jelínková a kol, 2015, s. 248)

Zásady územního rozvoje

Základní platnou koncepcí zabývající se rozvojem území krajů jsou zásady územního rozvoje (dále jen „ZÚR“), jež směřují k zajištění jeho účelného a hospodárné uspořádání. Součástí této dokumentace jsou priority k zajištění udržitelného rozvoje v příslušné oblasti, rovněž chrání a rozvíjí hodnoty území krajů, včetně vymezení plochy a koridorů nadmístního významu. ZÚR patří mezi jedny z nejdůležitějších dokumentů územního plánování, jež jsou právně závazné při pořízení a vydání územních či regulačních plánů a také v případě rozhodování v daném území. Pořizovány a projednávány jsou krajskými úřady v součinnosti s dotčenými orgány, Ministerstvem pro místní rozvoj a sousedními kraji. Schválení a následné vydání pak přísluší zastupitelstvu kraje. Rada kraje pak následně rozhoduje o zhotoviteli. K samotnému návrhu této dokumentace je potřeba zajistit její vliv na udržitelný rozvoj území, včetně vlivu na životní prostředí a soustavu Natura 2000. Jednotlivé aktualizace ZÚR jsou prováděny každé čtyři roky. (Jirásek, 2014, s. 45-46; Macháčková a kol., 2018, s. 162)

Územní plán

Územní plán (dále jen „ÚP“) je vydáván pro území obcí. Zda dojde k jeho pořízení je plně v kompetenci obecního zastupitelstva, a ačkoliv tato dokumentace není povinná, většina obcí ji zpracovanou má. Jak uvádí Fialová (2016, s. 36), pořizovatelem je obecní úřad příslušné obce, nicméně je povinen zajistit kvalifikovaného úředníka v oblasti územně plánovací činnosti, neučiní-li tak, pak pořízení přísluší radě obce (nutná žádost k úřadu územního plánování). Poslední možností je uzavřít veřejnoprávní smlouvu o pořízení s jinou obcí, která výše uvedenou podmínku splňuje. Zahumenská (2019, s. 14) dále zdůrazňuje při pořizování ÚP významnou roli dotčených orgánů, jež mají právo předkládat svá stanoviska a vyjadřovat se k podaným námitkám, často směřujícím k ochraně samotných složek životního prostředí.

Podle stavebního zákona, přesněji § 43 odst. 1, lze ÚP považovat za základní dokumentaci obce stanovující koncepci rozvoje území, chránící její hodnoty, plošné i prostorové uspořádání, rovněž koncepci krajinného uspořádání a koncepci veřejné infrastruktury. ÚP lze také označit za dokument, který nás informuje o uspořádání obce, tedy o její budoucí podobě a využití daného území. Podle Zahumenské (2019, s. 10-11) však nelze ÚP brát pouze jako mapu pozemků, jež vymezuje plochy pro výstavbu, ale spíše jako strategický dokument, jež zajistí jak hospodářský, sociální, tak i environmentální rozvoj daného území. ÚP je závazný jak pro stavební úřad, tak i pro vlastníky nemovitosti a každé územní rozhodnutí či stavební povolení s ním musí být v souladu. Fialová (2016, s. 48) pak dodává, že ÚP může být v průběhu let několikrát aktualizován formou tzv. změn územního plánu.

ÚP lze rozdělit do dvou částí, a to textové a grafické. Textová část vymezuje základní koncepci rozvoje území, ochrany a rozvoje jeho hodnot, urbanistickou koncepci, dále koncepci veřejné infrastruktury a krajinného uspořádání. Při vymezení jednotlivých ploch jsou stanoveny také podmínky prostorového uspořádání a podmínky jejich využití, přičemž je zpravidla vymezeno jejich hlavní využití, tedy takové, jež na území převažuje a žádné jiné využití jej nesmí omezit. Dále pak přípustné, podmíněně přípustné (nesmí omezit hlavní a přípustné využití) a nepřípustné využití. Grafická část obsahuje výkres základního členění území, hlavní výkres obsahující urbanistickou koncepci a koncepci veřejné infrastruktury, výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací. Je-li to potřeba, tak také výkres etapizace. (Jirásek, 2014, s. 48; Fialová, 2016, s. 41-45) Při realizaci určitého záměru v území není dostačující nahlédnout jen do grafické části, rovněž je třeba brát v potaz i textovou část, neboť právě tam jsou často stanoveny a regulovány podmínky pro určité pozemky. Jejich nevědomost by pak mohla případnou realizaci projektu značně zkomplikovat. Jak již bylo zmíněno, ÚP není povinný dokument, nicméně je potřeba zdůraznit, že právě díky této koncepci je možné usměrňovat a regulovat stavební činnost v území a současně specifikovat podmínky využití tohoto území, a zároveň chránit jeho cenné přírodní hodnoty.

Regulační plán

Regulační plán podrobněji vymezuje jednotlivé podmínky využití pozemků a umístění či prostorové uspořádání staveb v řešené oblasti. Rovněž také stanoví podmínky, které přispějí k vytvoření příznivého životního prostředí a k ochraně hodnot a charakteru území. (Česko, 2006)

Jak uvádí Fialová (2016, s. 50), pořízení této dokumentace je možné jak ze strany kraje, tak i obce, a to z podnětu nebo na žádost. V případě, že k vydání dojde ze strany kraje, stává se závazným pro územní i regulační plány obcí. Rovněž jim lze nahradit územní rozhodnutí, nikoliv však pro záměr podléhající posuzování vlivů na životní prostředí. Maier a kol. (2012, s. 61) považují pořízení regulačního plánu účelné tam, kde se očekává stavební činnost většího rozsahu. Dále také pro územní rozvoj chráněných území jako například památkových rezervací a památkových zón.

1.4.3 Územně plánovací podklady

Základem pro zpracování PÚR a ÚPD včetně jejich změn jsou územně plánovací podklady. Ačkoliv se nejedná o dokumentace právně závazné, při rozhodování by dle Fialové (2016, s. 14) neměly být opomíjeny. Stavební zákon v této kategorii vymezuje územně analytické podklady a územní studie.

Územně analytické podklady

Cílem územně analytických podkladů (dále jen „ÚAP“) je zjistit a vyhodnotit stav a vývoj území, jeho hodnot, limitů využití území, záměrů na provedení změn v území a analýzu udržitelného rozvoje území. Tyto koncepční nástroje se pořizují ve dvojí podrobnosti, a to povinně pro území krajů, kdy pořizovatelem jsou krajské úřady a dále pro vybraný správní obvod obce s rozšířenou působností jsou pořizovány příslušným úřadem územního plánování. Aktualizace je prováděna každé dva roky. Součástí ÚAP je rozbor udržitelného rozvoje území, který je zároveň i podkladem pro další územně plánovací činnost. Cílem je tedy zejména vyhodnotit stav daného území, zároveň identifikovat možné problémy v území, jako povodňové ohrožení, dopravní, urbanistické či hygienické závady ad. (Machačková a kol., 2018, s. 79; Fialová, 2016, s. 14-17)

Územní studie

Druhým typem územně plánovacích podkladů je územní studie. Podle stavebního zákona, přesněji § 30 se územní studie zaměřuje na návrh, prověření a posouzení možných řešení vybraných problémů, popřípadě úprav nebo rozvoje funkčních systémů daného území. Z pohledu ochrany přírody řeší územní studie koncepci krajiny poměrně do detailů. Může se tak stát jedním z podkladů stanovující podmínky pro realizaci přírodně i kulturně hodnotných prvků v krajině. Je však nutno podotknout, že není závazným dokumentem, nicméně může být podkladem pro zpracování PÚR, ÚPD nebo využita při územním rozhodování. K pořízení územní studie dochází v případech, je-li tak stanoveno v ÚPD,

a dále z vlastního či jiného podnětu. K pořízení jsou kompetentní orgány územního plánování, ať už úřad územního plánování, obecní a krajské úřady, Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo obrany, jedná-li se o oblasti vojenských újezdů. Územní studie je vždy pořizována v přenesené působnosti. (Fialová, 2016, s. 18-19; Maier a kol., 2012, s. 134)

1.4.4 Územní rozhodování

Jedním z posledních nástrojů územního plánování je územní rozhodování, tedy první krok vedoucí k naplnění a realizaci konkrétního záměru v území. Nejprve je však důležité vymezit si pojem *územně plánovací informace* upravenou stavebním zákonem, § 21 odst. 1. Ta dává žadateli možnost získat důležité informace o stavu území, požadovaných postupech, podmínkách využívání včetně jejich změn a o vydání příslušných rozhodnutí. (Fialová, 2016, s. 57) Podle stavebního zákona je možné využít pět forem územního rozhodování, které jsou jednotlivě rozepsány v následujících podkapitolách.

Územní rozhodnutí

Základním nástrojem územního rozhodování je územní rozhodnutí, jež je zpravidla vydáváno stavebními úřady, případně újezdními a obvodními báňskými úřady a Ministerstvem pro místní rozvoj. Územním rozhodnutím je možné zakládat, měnit či rušit práva a povinnosti určených osob. (Česko, 2004) Stavební zákon vymezujeme pět typů územních rozhodnutí, mezi něž patří **rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení, rozhodnutí o dělení či scelování pozemků**, dále pak **rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území**. Chceme-li měnit záměr v území, je potřeba si obstarat **rozhodnutí o změně využití území**. Posledním typem je pak **rozhodnutí o ochranném pásmu**, jež zajišťuje ochranu stavby, zařízení či pozemků před negativními vlivy z okolí, nebo chrání okolí před jejich negativními účinky. Dle Macháčkové a kol. (2018, s. 412) je všech pět typů územních rozhodnutí postaveno na stejném principu, a to na úpravě poměrů v území ve vztahu ke konkrétním pozemkům i konkrétním osobám.

Územní řízení

Územní rozhodnutí je vydáváno příslušným stavebním úřadem v rámci územního řízení, k jehož zahájení dochází prostřednictvím podání žádosti. Účastníkem tohoto řízení je samotný žadatel a obec, kde má dojít k uskutečnění záměru. Není-li žadatelem, tak sám vlastník obce a ten, kdo má jiné věcné právo k pozemku či stavbě. Dále také osoby, jejichž právo může být dotčeno, vlastník pozemku či stavby. (Česko, 2006)

Klasické územní řízení je možné nahradit zjednodušeným územním řízením, a to u takřka všech druhů územního rozhodnutí definovaných v předchozí kapitole. Výjimkou je pak rozhodnutí o ochranném pásmu, kde tak učinit nelze. Stavební zákon, přesněji § 95 odst. 1 taxativně vymezuje jednotlivé podmínky nutné pro případné využití této formy územního řízení, a to:

- záměr směřuje na zastavěné území nebo zastavitelnou plochu,
- záměr nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí,
- k žádosti je nutno doložit závazná stanoviska, případně rozhodnutí dotčených orgánů, dále také souhlas účastníků řízení, kteří mají k těmto pozemkům či stavbám vlastnická či jiná věcná práva.

Veřejnoprávní smlouva

V určitých případech lze územní rozhodnutí nahradit veřejnoprávní smlouvou uzavřenou mezi stavebním úřadem a žadatelem. Stává se tak v případech rozhodnutí o umístění stavby, změně využití území a vlivu užívání stavby na území. Rovněž je nutno dodat, že veřejnoprávní smlouvu není možné uzavřít v případech, je-li vyžadováno závazné stanovisko z hlediska posouzení vlivů záměrů na životní prostředí. (Česko, 2006) Fialová (2016, s. 75-76) pak považuje za vhodné tuto formu využívat především v nekonfliktních situacích. Uzavřená veřejnosprávní smlouva zaniká, uplynou-li dva roky ode dne její účinnosti, není-li domluveno jinak. Maximální možná doba je však pět let.

Územní souhlas

Územní rozhodnutí je možné nahradit zjednodušenou a nejpoužívanější formou, a to územním souhlasem. Územní souhlas je vydáván v případech, chceme-li provést záměr v zastavěném území nebo v zastavěné ploše, bez omezení kritérií z hlediska technických parametrů a druhů staveb. Stejně jako v případě veřejnoprávní smlouvy, územní souhlas nelze vydat, je-li nezbytné posoudit vliv provedení záměru na životní prostředí. Územní souhlas je platný dva roky ode dne vydání příslušným stavebním úřadem, bez možnosti prodloužení. (Česko, 2006; Fialová, 2016, s. 72)

Regulační plán

Jak již bylo zmíněno v jedné z přechodících kapitol, územní rozhodnutí je možné nahradit taktéž regulačním plánem. Podle Jiráskova (2014, s. 50) je tak možné učinit v zastavěném a také zastavitelném území, nikoliv však pro plochy nezastavěné. Současně jim nelze

nahradit územní rozhodnutí pro záměr podléhající posuzování vlivů na životní prostředí. (Česko, 2006)

1.4.5 Územní opatření

Územní plánování jako poslední z nástrojů vymezuje dva typy územních opatření, a to územní opatření o stavební uzávěře a územní opatření o asanaci území. V přenesené působnosti vydání přísluší radě obce. Není-li zvolena, pak tato kompetence přechází na zastupitelstvo obce. V případě, že se územní opatření vztahuje na více obcí, pak jej může vydat i rada kraje. Základní charakteristiky jsou stanoveny stavebním zákonem, potřebné náležitosti jednotlivých opatření jsou pak definovány vyhláškou č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územní řízení, veřejnoprávní smlouvy a územní opatření. (Česko, 2006)

Územní opatření o stavební uzávěře

Princip tohoto typu územního opatření, jež je upraven stavebním zákonem, přesněji § 97 odst. 1, spočívá v omezení nebo zákazu stavební činnosti v určitém území, jestliže by tato činnost mohla vést ke ztížení či dokonce znemožnění budoucího využití této oblasti podle připravované ÚPD nebo podle jiného rozhodnutí či vydaného opatření v území. Na základě tohoto opatření však není možno omezit či zakázat udržovací práce. Z důvodu veřejného zájmu je platnost opatření časově omezena. Rovněž byl-li vlastník pozemku či stavby, pro které byl tento typ opatření vydán, omezen na svých právech, přísluší mu náhrada. (Česko, 2006)

Územní opatření o asanaci území

Druhým typem je pak územní opatření o asanaci území, definováno tentýž zákonem, přesněji § 97 odst. 2. K jeho vydání dochází v případech, dojde-li v důsledku živelní pohromy nebo závažné havárie k poškození daného území a významnému zásahu do jeho využití. Tento typ územního opatření může být rovněž vydán pro zastavěné území, ačkoliv nebylo zasaženo živelní pohromou či havárií. Děje se tak v případech, kdy se v daném území nachází závadné stavby, a jsou-li úpravy těchto staveb a odstranění jejich závad ve veřejném zájmu. Územní opatření nahrazuje dnem jeho účinnosti ÚPD, a to po takovou dobu, nežli dojde k její změně, popřípadě vydáním nové ÚPD. (Česko, 2006)

2 OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘI ÚZEMNÍM PLÁNOVÁNÍ

Pojem životní prostředí je definován zákonem č. 17/1992 Sb., o životním prostředí jako: „*vše, co vytváří přirozené podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje.*“ Územní plánování je jedním ze směrů, který má zabezpečit ochranu jeho základních složek, jež jsou tvořeny ovzduším, vodou, horninami, půdou, organismy, ekosystémy a energií. Tyto jednotlivé prvky jsou mezi sebou vzájemně propojeny a tvoří jakýsi komplexní systém, jež zásadně ovlivňuje každého člověka, a to jak jeho kvalitu života, životní úroveň, tak i zdraví. Zájem na ochraně životního prostředí je tedy pro lidstvo klíčový a v posledních letech i často diskutovaný. Legislativně je tato problematika zmíněna i v samotné Ústavě České republiky, přesněji článek 7 ukládá státu jako jednu z povinností dbát na šetrné využívání přírodních zdrojů a chránit tak přírodní bohatství státu. Své postavení má také životní prostředí v Listině základních práv a svobod, přesněji článek 35, vymezuje, že „*každý člověk má právo na příznivé životní prostředí, na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů a nikdo nesmí při výkonu svých práv ohrožovat či poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.*“ Problematika životního prostředí je také součástí mnoha mezinárodních dokumentů či strategií. Jedná se tedy o problém globální a není se čemu divit. Jak uvádí Slábová (2006, s. 10), současný typ člověka na planetě pobývá asi 300 tisíc let, během této doby však dokázal díky svým činům změnit planetu Země v určitých místech téměř k nepoznání. Bohužel se to následně promítá právě v kvalitě životního prostředí. Moldan (2020, s. 127-128) ve své publikaci hovoří o celosvětovém problému v podobě globální změny klimatu. Neboť průměrná teplota roste rekordním způsobem, v posledních čtyřech letech byla vůbec nejvyšší. Zvedá se hladina oceánů i výskyt skleníkových plynů v ovzduší a jako jednu z příčin lze také označit proces urbanizace, díky němuž dochází ke změně využití území, s čímž se pojí také zábor volné krajiny a často i odlesňování. V rámci Evropské unie na hrozbu klimatických změn reaguje například Zelená dohoda pro Evropu, v níž je představen plán, jak se stát do roku 2050 klimaticky neutrálním kontinentem. (Změna klimatu, ©2008-2020)

Přírodovědec David Attenborough ve svém dokumentární filmu Život na naší planetě (2020) zmiňuje, že lidstvo se musí naučit žít opět udržitelně v souladu s přírodou a stát se její součástí. Pokud však bude žít bez jakéhokoliv respektu k životnímu prostředí, nebude to mít fatální následky pro planetu Zemi, ale spíše pro lidstvo. Proces územního plánování může

právě kvalitu životního prostředí významně ovlivnit. Podle Tuháčka, Jelínkové a kol. (2015, s. 244) lze územní plánování a následné rozhodování považovat za základní prostředek chránící jak zemědělskou půdu, tak i další významné přírodní a krajinné hodnoty území. Zároveň je nutné zvolit takovou variantu využití území, aby byly environmentální, sociální i ekonomické prvky v souladu a došlo tak k naplnění principu udržitelnosti. V následujících kapitolách jsou představeny důležité oblasti z hlediska ochrany životního prostředí, jež se promítají do procesu územního plánování.

2.1 Ochrana přírody a krajiny

Tuháček, Jelínková a kol. (2015, s. 90) považují ochranu přírody a krajiny za obecný zájem a jeden z důležitých úkolů každého státu. Po vstupu České republiky do Evropské unie se stala i významným mezinárodním závazkem. Platnou legislativou je zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. V následujících kapitolách jsou představeny důležité pojmy v souvislosti s územním plánováním a ochranou přírody.

2.1.1 Územní systém ekologické stability

Nedílnou součástí procesu územního plánování je pojem územní systém ekologické stability (dále jen „ÚSES“), který je charakterizován jako „*vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu.*“ (Česko, 1992a) Na jejich vytváření se podílí obec, stát i vlastníci pozemků s cílem udržet a posílit ekologickou stabilitu krajiny. ÚSES je tvořen jednotlivými biocentry a biokoridory. Biocentra představují soubor stanovišť v krajině, jejichž cílem je zabezpečit trvalou existenci přirozeného či pozměněného ekosystému. Biokoridor pak představuje spojku mezi biocentry, která pak slouží k migraci organismů. (Biotop, biocentrum a biokoridor, ©2021) Oba tyto prvky mohou být místního, regionálního či nadregionálního charakteru. Rozdělení je závislé na jejich rozloze a ovlivňuje také to, kdo bude zodpovědný za jejich vymezení a hodnocení. Velikost místních ÚSES je 5 až 10 ha a jejich vymezení a hodnocení přísluší obecním úřadům s rozšířenou působností. Regionální ÚSES spadá do působnosti krajských úřadů a příslušných správ národních parků a CHKO, rozloha je 10 až 50 ha. Nadregionální ÚSES je nejrozsáhlejší s minimální plochou 1000 ha a spravuje jej Ministerstvo životního prostředí ČR. (ÚSES, ©2021)

Tuháček, Jelínková a kol. (2015, s. 92) dále dodávají, že vypracování plánu ÚSES je důležité při pozemkových úpravách, vypracování lesnických a vodohospodářských dokumentů

a zpracování ÚPD. Jsou-li součástí územního plánu plochy pro plnění funkce ÚSES, nesmí být využívány způsobem, jež by přispěl ke snížení ekologické stability v dané oblasti. Na plochách s označením biocenter není možné stavbu umístit, naopak v oblastech biokoridorů umístění stavby za určitých podmínek možné je. Jsou-li součástí územního plánu plochy, které již funkci ÚSES plní, jsou označovány jako plochy přírodní. (ÚSES v územním plánu, ©2008-2020)

Před realizací jakéhokoliv záměru je důležité zjistit, zda se na daném území biokoridory či biocentra nacházejí či nikoliv, neboť to může významně ovlivnit podobu i časovou náročnost realizace projektu, případně tato realizace nemusí být uskutečněná vůbec. Podle Maiera a kol. (2012, s. 130) je samotná tvorba a ochrana prvků ÚSES jedním z kroků, jež přispěje k udržitelnému rozvoji a rovněž k naplnění nejvýznamnější mezinárodní úmluvy v oblasti životního prostředí, a to Úmluvy o biologické rozmanitosti.

2.1.2 Významné krajinné prvky

Významný krajinný prvek je zákonem definován jako „*ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, jež utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability.*“ Takto vymezená část krajiny se skládá z lesů, rašelinišť, vodních toků, rybníků, jezer, údolních niv, mokřadů, stepních trávníků, trvalých travních porostů, nalezišť nerostů a zkamenělin, či umělých a přirozených skalních útvarů a další na základě rozhodnutí o registraci orgánu ochrany přírody. (Česko, 1992a) Je-li plánován zásah do této významné části krajiny, ať už z důvodu nové výstavby, pozemkových úprav či těžby nerostů, je dle Tuháčka, Jelínkové a kol. (2015, s. 93) nezbytné zvážit, zda plánovaný záměr nepřispěje k poškození či zničení takto chráněného prvku krajiny a neohrozí její ekologicko-stabilizační funkce. Dodávají, že je nezbytné, si v případě takovýchto zásahů obstarat závazné stanovisko orgánů ochrany přírody.

2.1.3 Krajinný ráz

V různých strategických dokumentech, zprávách o ochraně přírody a krajiny, v ÚPD ale také v platné legislativě je možné narazit na pojem krajinný ráz. Jedná se o přírodní, kulturní a historickou charakteristiku určitého místa či oblasti, jež je potřeba chránit před jejím znehodnocením, neboť je významná z hlediska její jedinečnosti a odlišnosti. V případě činností, jež by mohly krajinný ráz výrazně ovlivnit, je potřeba souhlasu orgánů ochrany přírody. V případě, že má obec v rámci územního či regulačního plánu vymezeno plošné

i prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu, pak v zastavěných územích a zastavitelných plochách tomuto posouzení nepodléhá. (Česko, 1992c)

2.1.4 Zvláště chráněná území

Řešenou problematiku je také potřeba doplnit oblastmi, jež jsou z přírodovědeckého či estetického hlediska významné a jedinečné. V rámci procesu územního plánování a při následné realizaci záměru je třeba držet se zásad a zachovávat tak významné hodnoty těchto oblastí. Legislativně jsou podloženy zákonem o ochraně přírody a krajiny, který přesněji vymezuje šest základních kategorií těchto zvláště chráněných území. Mezi velkoplošná chráněná území patří **národní parky** a **chráněné krajinné oblasti**. Maloplošná chráněná území pak zahrnují **národní přírodní rezervace**, **přírodní rezervace**, **národní přírodní památky** a **přírodní památky**.

Kolem těchto zvláště chráněných území, s výjimkou chráněné krajinné oblasti, je možné vyhlásit příslušným orgánem ochrany přírody ochranné pásmo, jež má tyto lokality zabezpečit před rušivými vlivy z okolí. V případě, že není vyhlášeno u národních přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních rezervací a přírodních památek, pak je tím oblast do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území. Ke stavební činnosti, terénním úpravám, změnám kultury pozemků a dalším záměrům je nutné obstarat si souhlas orgánu ochrany přírody. Z hlediska územního plánování tyto lokality podléhají zvláštním ochranným podmínkám. Podle § 29 a § 34, zákona o ochraně přírody a krajiny, je na celém území národních přírodních rezervací a přírodních rezervací zakázáno povolit a umístit stavby. Totožné podmínky, včetně zákazu měnit současnou skladbu a plochy kultur, podle § 16 odst. 2 a § 26 odst. 2 platí i pro první zóny chráněných krajinných oblastí a první zóny národních parků, jež podléhají nejprísrnějšímu režimu ochrany. Vymezení jednotlivých zón, zpravidla čtyřech, nejméně pak třech, slouží pro bližší určení způsobu ochrany těchto oblastí. V případě chráněných krajinných oblastí je podrobnější režim těchto zón upraven právním předpisem, jež příslušnou oblast vyhláší. Národní parky jsou pak rozčleněny podle § 18 téhož zákona, do čtyř zón ochrany přírody, mezi které patří zóna přírodní, zóna přírodě blízká, zóna soustředěné péče o přírodu a zóna kulturní krajiny. Podle § 35 a § 36 téhož zákona, pro národní přírodní památku a přírodní památku platí, že jakákoliv její změna, poškozování nebo hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození je zakázáno. Výjimku z těchto zákazů může udělit Ministerstvo životního prostředí po předchozím usnesení vlády nebo orgán ochrany přírody, a to pouze převažuje-li veřejný zájem nad zájmem ochrany přírody. (Česko, 1992c; Tuháček, Jelínková a kol., 2015, s. 113-114)

2.1.5 Plány péče

V návaznosti na předchozí kapitolu je také zmíněn odborný koncepční dokument neboli plán péče, jehož cílem je představit dosavadní vývoj a stav území a navrhnout opatření, jež přispějí k zachování či zlepšení stavu předmětu ochrany ve všech zvláště chráněných územích, vyjímaje národních parků, pro něž jsou zpracovávány tzv. zásady péče o národní parky a jejich ochranná pásma. Zpravidla jsou schvalovány na deset až patnáct let, přičemž nelze je brát jako závazný dokument, kterým je potřeba se řídit. Nicméně mohou být jedním z podkladů při zpracování ÚPD a přispět tak k ochraně základních přírodních hodnot v daném území. (Česko, 1992c)

2.2 Ochrana sídelní zeleně

Významné postavení při procesu územního plánování má také sídelní zeleň vyskytující se v intravilánu města, jejíž využití vychází zpravidla z urbanistické koncepce. Zejména tedy z územního plánu měst, jehož součástí by měl být i návrh tohoto systému. Nejedná se vždy o přírodu ve své přirozenosti, ale spíše o uměle vytvořený prvek v urbanizovaném prostředí. Do území se sídelní zeleň promítá zpravidla formou parků, zahrad, stromořadí či alejí. Tyto prvky však mají ve městech významné postavení vedoucí ke zkvalitnění životního prostředí, zejména v intravilánu. Dokážou zvyšovat biodiverzitu v urbanizovaném prostředí, redukovat znečištění ovzduší a mají vliv na mikroklima města. Zeleň má také významnou ochrannou a izolační funkci podél silnic, neboť reguluje hluk, zachycuje prachové částice a celkově tak přispívá k lepší kvalitě ovzduší, jehož největším znečišťovatelem je právě doprava. (Balabánová a kol., 2016, s. 2)

Neméně významná je její retenční funkce absorbovat srážkovou vodu a chránit tak území před vznikem povodní. V rámci územního plánování, zejména v intravilánu města, musí být veškerá výstavba situována mimo záplavová území. (Česko, 2001b) Vhodné je také podporovat realizaci přírodě blízkých protipovodňových opatření, jako je obnova a revitalizace remízků, mokřadů, zasakovacích pásů ad.

Tuto problematiku je vhodné doplnit poměrně novým pojmem, kterým je modrozelená infrastruktura. Přesná definice není legislativně upravena, nicméně změna by měla nastat po novele stavebního zákona 2021. Obecně však lze modrozelenou infrastrukturu označit za síť propojených opatření zajišťující efektivní, multifunkční, a především udržitelné využívání krajiny, přičemž pozitivně ovlivňují, jak zdraví, tak i kvalitu života obyvatel. Základem této koncepce je efektivní hospodaření s dešťovou vodou a dostatečné zastoupení zeleně

v urbanizovaném prostředí. Tento vypracovaný systém může být poté implementován právě do procesu územního plánování, zejména do územních plánů jednotlivých obcí a celkově tak přispět k biologické rozmanitosti území, ke kvalitnějšímu životního prostředí i udržitelnému rozvoji měst a v neposlední řadě také čelit probíhajícím klimatickým změnám. (Frank Bold, 2021, s. 23)

2.3 Lesní ochrana

Les je všem znám jako významný přírodní zdroj surovin, ať už dřeva, hub či lesních plodů, sloužící k uspokojení potřeb každého člověka. Nicméně lesní půda nedisponuje pouze produkční funkcí, ale také významně zadržuje vodu a omezuje tak odtok vod po povrchu. Rovněž chrání půdu před erozí, vysycháním a v neposlední řadě ochlazuje klima, čímž alespoň částečně regulují problémy v souvislosti s klimatickými změnami. V rámci územního plánování je potřeba brát tyto fakta v potaz a činit pouze takové kroky, jež nikterak nepoškodí a neohrozí základní funkce lesa a genofond lesních dřevin. (Funkce lesa, 2016) Zachování, péče a obnova lesa je upravena zákonem č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon). Lesem se pak podle § 2 písm. a) rozumí lesní porosty s jejich prostředím a pozemky plnící funkci lesa. Pozemky s označením „*k plnění funkce lesa*“ nesmí být využívány k jinému účelu, než je stanoveno. Je-li zamýšleno jiné využití tohoto území, pak je nutné provést odnětí z této kategorie. Projektanti nebo pořizovatelé ÚPD jsou povinni dbát na zachování lesa, navrhnout nejvhodnější řešení z hlediska ochrany ŽP i ostatních celospolečenských zájmů a jejich návrh patřičně zdůvodnit. (Česko, 1995)

2.4 Ochrana zemědělského půdního fondu

Půda je nedílnou součástí ekosystému a bezesporu nejcennějším přírodním bohatstvím každého státu. Tvoří přírodní stanoviště pro různé druhy rostlin a živočichů, čímž také přispívá k celkové biologické rozmanitosti. (Půda – úvod, ©2021) Kvalitní půda je pro život a hospodaření na planetě Zemi klíčová a povinností současné generace je zachovat její kvalitu i generacím budoucím. Legislativně je tato problematika upravena samostatným zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů. Tato platná právní legislativa, přesněji § 1 definuje zemědělský půdní fond (dále jen „ZPF“) jako „*základní přírodní bohatství naší země, nenahraditelný výrobní prostředek umožňující zemědělskou výrobu a jednu z hlavních složek životního prostředí.*“ Současně zahrnuje pozemky zemědělsky obhospodařované, jejíž součástí je orná půda, chmelnice,

vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty a půdu dočasně neobhospodařovanou. Součástí ZPF jsou také rybníky určené pro chov a nezemědělská půda k zajištění zemědělské výroby jako polní cesty, závlahové vodní nádrže, pozemky se zařízením důležitým pro polní závlahy, odvodňovací příkopy a hráze proti záplavám apod. V souvislosti s procesem územního plánování dochází ke změně využití území, místa s kvalitní půdou se přeměňují na plochy určené k výstavbě rodinných domů, průmyslových zón či dopravní a technické infrastruktury, což se negativně promítá v produkčním potenciálu půd. Je-li půda zastavěná, často je pokryta budovami, asfaltem či jiným nepropustným materiálem, čímž není schopna absorbovat potřebné množství dešťové vody. Následně pak dochází k erozi půdy a záplavám. (Krajina a půda v Evropě – neustále se rozpínající beton měst?, 2021)

Jak uvádí Mackovič (2013a, s. 4-5), zajištění ochrany nejkvalitnějších zemědělských půd by mělo být nedílnou součástí strategických cílů všech úrovní územního plánování, aby lidstvo v budoucnu nebylo nuceno využívat pro zemědělské účely půdu s nízkou produkční schopností. Do jaké míry se jedná o půdu kvalitní, je zjištěno na základě tzv. bonitace půdy neboli BPEJ. Tento pětimístní kód je poté klíčový pro rozdělení půd do pěti tříd ochrany, jež jsou stanoveny vyhláškou č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany. Nejcennější zemědělská půda s významnou produkční schopností spadá do I. a II. třídy. Ze ZPF je možné tento typ půd odejmout pouze výjimečně, a to za předpokladu, převažuje-li veřejný zájem nad zájmem ochrany tohoto ZPF. Do III. třídy pak spadá půda s průměrnou produkční schopností a je možné ji využít pro případnou výstavbu. Půdy s podprůměrnou produkční schopností jsou zařazeny do IV. třídy a půdy s velmi nízkou produkční schopností pak do třídy V. (Třídy ochrany ZPF, kód BPEJ, ©2008)

Z hlediska urbanistické koncepce je tedy důležité zvážit, zda je zástavba na zastavitelných plochách nutná, a zda přispěje k udržitelnému rozvoji obce, či nikoliv. Územně plánovací činnost a půdní fond jsou vzájemně propojeny, což se projevuje při zpracování ÚPD příslušné obce a územně plánovacích podkladů. Pořizovatelé jsou povinni řídit se zásadami ochrany půdního fondu a předložit taková řešení, jež budou z hlediska ochrany půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvhodnější. Rovněž je nutné zhodnotit důsledky, jež jsou s tímto procesem spojeny. (Mackovič, 2013a, s. 13) Jak uvádí Maier a kol. (2012, s. 56-57), veškerá výstavba by měla být směřována na pozemky s méně kvalitní půdou, nezemědělské pozemky či plochy brownfields.

2.5 Natura 2000

Minimální ochranu životního prostředí v rámci Evropské Unie zajišťuje soustava Natura 2000, kterou lze označit za největší síť chráněných území ve světě. Její vytvoření vychází ze dvou nejvýznamnějších směrnic evropského práva v rámci ochrany přírody, a to směrnice o ochraně volně žijících ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Tato rozsáhlá soustava, na které se podílí všech 27 členských států, má přispět k ochraně zejména těch nejcennějších, nejohroženějších, vzácných a endemických druhů rostlin, živočichů a přírodních stanovišť, jež přispívají k udržení biologické rozmanitosti našeho státu i celé Evropy. (Tuháček, Jelínková a kol., 2015, s. 115-116)

Ochrana Natura 2000 je v České republice legislativně podložena zákonem o ochraně přírody a krajiny. Financování aktivit a opatření, jež jsou potřebná pro zachování či zlepšení stavu lokalit soustavy Natura 2000 na národní úrovni, jsou předmětem prioritního akčního rámce vydaného Ministerstvem životního prostředí ve spolupráci s Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR, v současnosti v aktuálním znění pro programové období 2021-2027. (Natura 2000, ©2008-2020)

Na území ČR je celkem vyhlášeno 41 ptačích oblastí a 1113 evropsky významných lokalit, což představuje asi 14 % celého území našeho státu. Za ptačí oblast je označeno takové území, jež slouží k ochraně vybraných druhů volně žijících ptáků vyskytujících se volně v přírodě a jejichž zachování je nezbytné pro zlepšení a zachování přírodní rovnováhy. Evropsky významné lokality, jež jsou zařazeny na národním seznamu, pak přispívají k ochraně významných stanovišť a evropsky významných druhů živočichů a rostlin. Tyto oblasti v rámci procesu územního plánování podléhají příslušné ochraně. V případě jakéhokoliv záměru či koncepce, jež by mohla mít významný vliv na jednotlivé složky soustavy Natura 2000, tyto činnosti podléhají zvláštnímu posouzení. Plán či projekt tak může být schválen až na základě stanoviska příslušných orgánů ochrany přírody. V případě, že vliv záměru či koncepce je prokazatelně negativní, lze ho schválit jen v případě, neexistuje-li jiné možné řešení, a to pouze z naléhavých důvodů převažujících veřejný zájem. (Tuháček, Jelínková a kol., 2015, s. 116; Evropská unie, 1992)

2.6 Posuzování vlivů na životní prostředí

Na územně plánovací činnost je možné nahlížet jako na jeden z nástrojů ochrany životního prostředí, jež zásadně ovlivňuje budoucí podobu měst či obcí. Zpracování jednotlivých

plánovacích dokumentací je pak jakýmsi předpokladem pro následnou realizaci konkrétních záměrů v těchto oblastech. A právě jejich zpracování v jistých případech posouzení jejich vlivu na životní prostředí. Legislativně je tato problematika upravena stavebním zákonem a dále také zákonem č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a to v souladu s právem EU.

Podle Tuháčka, Jelínkové a kol. (2015, s. 245) je podstatou tohoto procesu systematicky zkoumat a posoudit vliv určitého záměru či koncepce na jednotlivé složky životního prostředí, veřejné zdraví a jejich vzájemné působení a souvislosti. Dvořák (2018, s. XXI) a Tuháček, Jelínková a kol. (2015, s. 245) se také shodnou na tom, že v rámci tohoto procesu je nutno dodržet princip prevence, tedy posoudit a vyhodnotit potenciální dopad lidských činností ještě před jejich realizací a předcházet tak ohrožení životního prostředí. Dvořák (2018, s. XXI) dále dodává, že celý tento proces je významným zdrojem informací o stávajícím stavu životního prostředí v dané oblasti a rovněž také předkládá obraz, jak se vlivem posuzovaného záměru či koncepce toto prostředí změní. Současně je to také příležitost pro veřejnost, aby se zapojila do procesů týkajících se ochrany životního prostředí. V souvislosti s touto problematikou je možno vymežit dvě formy:

- **Proces EIA – posuzování vlivů záměrů na životní prostředí,**
- **Proces SEA – posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí.**

V rámci procesu EIA jsou posuzovány stavby, činnosti a technologie s cílem zjistit, popsat a vyhodnotit předpokládané vlivy těchto záměrů na životní prostředí a rovněž na veřejné zdraví. Předmětem posouzení jsou také lokality soustavy Natura 2000, jestliže nelze vyvrátit možný vliv na tuto oblast. Naopak tomuto posouzení nepodléhají záměry, o nichž tak rozhodne vláda, a to pouze z naléhavých důvodů, stavu ohrožení či válečného stavu. (Tuháček, Jelínková a kol., 2015, s. 246-247)

Druhou formou je proces SEA, jež spočívá zejména ve zjištění, popsání a vyhodnocení možných přímých i nepřímých vlivů připravovaných koncepcí na kvalitu životního prostředí. Pod pojmem koncepce jsou pak myšleny všechny dokumenty strategického charakteru, jež jsou zpracovány nebo zadány a následně schváleny orgány veřejné správy, ať už na celostátní, regionální či místní úrovni. Rovněž se může jednat i o programy spolufinancované Evropskou Unií. Naopak se tento proces nevztahuje na koncepce pro účely obrany státu, na případy mimořádných situací a rovněž také na finanční nebo rozpočtové koncepce. (Tuháček, Jelínková a kol., 2015, s. 245-246)

Tošner (2019, s. 22) v rámci územního plánování dále doplňuje, je-li předmětem posouzení PÚR, případně ZÚR a ÚP, pak je pro tyto dokumentace zpracováno vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, jehož součástí je právě vyhodnocení vlivů na životní prostředí, včetně vyhodnocení vlivů na soustavu Natura 2000, a to ptačí oblasti a evropsky významné lokality.

3 ÚČAST VEŘEJNOSTI

Možnost společnosti vyjadřovat své názory k důležitým otázkám, jež se jí určitým způsobem dotýkají, by dle Tuháčka, Jelínkové a kol. (2015, s. 70) měla být nedílnou součástí každého demokratického právního státu. Může tak učinit přímo, výkonem svých základních práv či samotnou účastí v konkrétních procesech, ať už v územním plánování nebo v posuzování vlivů záměrů a koncepcí na životní prostředí. Významná je rovněž účast veřejnosti v ochraně životního prostředí, jež je zaručena v mnoha mezinárodních i evropských dokumentech. Jedním z nejdůležitějších je pak *Aarhuská úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí* přijatá roku 1998 na konferenci Evropské hospodářské komise OSN, v České republice pak vstoupila v platnost 4. října 2004. Tento jeden z nejvýznamnějších dokumentů na mezinárodní úrovni je jakýmsi nástrojem k prohloubení demokracie a prosazování lidských práv a svobod. (Jelínková, 2017, s. 53-54; Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, ©2008-2020)

V rámci územního plánování dochází k pořízení a schválení PÚR a dalších významných územně plánovacích dokumentací, jež ovlivňují budoucí podobu a využití území v řádu let. Jelínková (2017, s. 59) dodává, že každý občan má právo se do přípravy těchto plánů zapojit, ať už účastí na veřejném projednání nebo pomocí vyjádření svých připomínek. Veřejnost má rovněž právo být informována prostřednictvím zveřejněných písemností. Ačkoliv své připomínky může jak k PÚR, tak i k ÚPD podat každý, námítky pak lze podat pouze k ÚPD, a to jen dotčená osoba, oprávněný investor a za širokou veřejnost pak na základě zmocnění tzv. zástupce veřejnosti. Právě zájem a aktivní zapojení veřejnosti do procesů územního plánování s sebou mnohdy přináší mnoho významných informací, jež mohou pozitivně posílit celkovou kvalitu těchto procesů. Občané často územnímu plánování nevěnují patřičnou pozornost, nicméně je potřeba zdůraznit významný hlas každého občana, jenž může ovlivnit budoucí podobu obce a přispět tak ke kvalitnímu prostředí. Zájem veřejnosti je v tomto případě klíčový. Jak uvádí Zahumenská (2019, s. 22), právě účast veřejnosti může také posílit jak důvěru občanů k samotnému fungování veřejné správy, tak i vést k eliminaci případných občanských protestů.

Veřejnost má také právo vyjadřovat své připomínky v rámci již zmíněného procesu posuzování vlivů na životní prostředí. Důležitým pojmem v rámci účasti veřejnosti je tzv. dotčená veřejnost. Zákonem je pod tímto označením myšlena: „osoba, která může být rozhodnutím vydaným v navazujícím řízení dotčena ve svých právech nebo povinnostech“,

dále pak právnická osoba, jejíž činnost je zaměřena na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví, nepodniká a není výdělečně činná a vznikla alespoň tři roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení nebo je podpořena podpisy min. 200 osob. (Česko, 2001)

Veřejnost má právo v rámci tohoto řízení předkládat své připomínky, a to ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění informací na úřední desce. V určitých případech může dojít i k jejímu prodloužení, a to stanoví-li tak zvláštní právní předpis nebo správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení. Správní orgán pak v rámci odůvodnění svého rozhodnutí musí uvést, jak se s připomínkami veřejnosti vypořádal. Jiné slovo má v rámci tohoto procesu pak dotčená veřejnost. Ta má možnost stát se i samotným účastníkem řízení. Musí se však přihlásit správnímu orgánu pověřenému řízením ve stanovené lhůtě, a to do 30 dnů ode dne zveřejnění informací o zahájení řízení. Není-li dotčená veřejnost spokojena, může podat odvolání proti rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení a prostřednictvím správní žaloby se může domáhat zrušení rozhodnutí vydaného v téhož řízení. (Dvořák, 2018, s. 120; Jelínková, 2017, s. 57-58)

Jelínková (2017, s. 50) rovněž zdůrazňuje významné postavení dotčené veřejnosti v rámci ochrany přírody a krajiny zprostředkované ekologickými občanskými sdruženími neboli spolky, jež mají v územním plánování významnou roli. Po významné novele stavebního zákona k 1. 1. 2018 byla však práva spolků výrazně oslabena. Před touto novelou se občanská sdružení mohla účastnit správních řízení a hájit tak možné zájmy na ochraně přírody a krajiny. Nicméně na základě současně platné legislativy již environmentální spolky nejsou oprávněny účastnit se územních či stavebních řízení v případech, nepodléhají-li tyto řízení procesu EIA. (Česko, 2006; Česko, 1992c)

Jak již bylo zmíněno, účast veřejnosti tak lze považovat za významný zdroj informací, jejíž participace může do rozhodovacích procesů vnést mnoho užitečných názorů a řešení, a zároveň posílit důvěru mezi úřadem a občanem. Na druhou stranu je však nutno dodat, že se ani tento institut neobejde bez negativ. V řadě případů může zapojení veřejnosti celý proces značně zkomplikovat. Právě časté námitky či připomínky mohou vést k prodloužení celého rozhodovacího procesu (například u přijetí územních plánů) a zároveň ke zvýšení celkových nákladů. Jelínková (2017, s. 252) také upozorňuje na názory, kdy je účast veřejnosti označována za účelovou či dokonce obstrukční prosazující nerelevantní argumenty. Hlaváčová (2021, s. 92) pak poukazuje na fakt, že připomínky veřejnosti často

nemusí reflektovat zájmy celé společnosti. Nicméně i přes tyto negativa, nelze účast veřejnosti zpochybňovat či veřejnost zcela z těchto procesů vyřadit.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 ÚZEMNÍ PLÁN MĚSTA ROŽNOV POD RADHOŠTĚM

Tato kapitola se zaměřuje na analýzu územně plánovací dokumentace, a to územního plánu. Rozebíranou oblastí je město Rožnov pod Radhoštěm, jehož bližší vymezení a charakteristika je představena následující kapitolou. Pro potřeby zpracování této kapitoly je vycházeno především z platného územního plánu řešeného území, jež byl vydán formou opatření obecné povahy č. 04/2011 v souladu se stavebním zákonem a nabyl účinnosti dne 30. prosince 2011. Přičemž je na tuto plánovací koncepci nahlíženo ve vztahu k ochraně životního prostředí a jeho hlavních složek.

4.1 Vymezení a charakteristika řešeného území

Řešeným územím pro potřeby této praktické části je katastrální území Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „Rožnov p. R.“) ležící v srdci Valašska. Nachází se v severní části Zlínského kraje, přesněji okrese Vsetín na úpatí Radhoště v údolí Rožnovské Bečvy a při úpatí svahů Vsetínských vrchů. Celková rozloha katastru činí 39,48 km². K 31. prosinci 2020 zde žije 16 280 obyvatel, průměrný věk je 44,5 let. (ČSÚ, ©2021) Nejvyšším místem je vrchol Velká Polana, nejnižším pak hladina řeky Rožnovské Bečvy v lokalitě Zubersko. Na obrázku č. 1 jsou znázorněny hranice řešeného území včetně přesné lokace na území České republiky.

Obrázek 1: Mapa katastrálního území Rožnova pod Radhoštěm
(Zdroj: Ministerstvo pro místní rozvoj, ©2021; vlastní zpracování)

Městem prochází významná frekventovaná silnice I. třídy ve směru Valašské Meziříčí – Žilina. Rožnov p. R. patří mezi obce s rozšířenou působností, do jejíž správního obvodu spadají obce Zubří, Vidče, Dolní Bečva, Prostřední Bečva, Horní Bečva, Hutisko-Solanec, Vigantice a Valašská Bystřice. Celé řešené město je členěno do třech katastrálních území, a to Rožnov pod Radhoštěm, Tylovice a Hážovice. V posledních desetiletích se z tohoto kdysi dřevěného městečka stalo významné turistické, kulturní, obchodní a průmyslové centrum. Dnes zde mnoho nejen místních obyvatel, ale i turistů jak z České republiky, tak i ze zahraničí, zavítá především díky dřevěným lidovým stavbám, jež byly přeneseny z valašského regionu do městského parku a přilehlého okolí. Vzniklo tak nejstarší a největší Valašské muzeum v přírodě ve střední Evropě, které má lidem připomenout malebný obraz tradičního Valaška od představení tradičních řemeslných, zemědělských i podomáckých technologií až po lidové umění a folklor. Díky své příjemné poloze je město rovněž i skvělou destinací pro rekreaci, zimní i letní sporty. (Rožnov pod Radhoštěm, ©2021)

4.2 Současná podoba územního plánu Rožnova pod Radhoštěm

Současně platný územní plán (dále jen „ÚP“) řešené oblasti byl vydán zastupitelstvem města formou opatření obecné povahy pod č. 04/2011 a nabyl účinnosti dne 30. prosince 2011. Nahrazoval tak ÚP z června roku 2002. Podněty ke změně plynuly z požadavků platné legislativy, neboť stávající ÚP byl schválen podle stavebního zákona č. 50/1976 Sb., jež byl zrušen k 1. lednu 2007. Změny musely odpovídat standardům nové právní úpravy, nebyly však nikterak závažné. Jednalo se převážně o formální úpravu již schválené koncepce. Vzhledem k vývoji, kterým území od roku 2002 prošlo, byly nahrazujícím ÚP nově vymezeny hranice zastavěného území, veřejně prospěšné stavby, plochy s požadavky na zpracování územních studií a regulačních plánů a rovněž byla přidána nová plocha lokálního ÚSES. Před samotným projednáváním ÚP byly vyzvány dotčené orgány přírody a krajiny, aby se k návrhu a jeho možným vlivům na životní prostředí a soustavu Natura 2000 vyjádřily. Po vyjádření byla jako projektant vybrána architektonická kancelář David Brothers Ltd.

V následujících letech proběhly celkem dvě změny ÚP. První změna byla vydána usnesením č. XXIII/32 ze dne 30. září 2014 a nabyla účinnosti dne 16. října 2014. Součástí této změny bylo také vypracování vyhodnocení vlivů této dokumentace na ŽP. Na základě tohoto stanoviska byly v územním plánu některé plochy částečně regulovány, jiné pak odstraněny, neboť byl shledán mírný negativní vliv na prvky soustavy Natura 2000. Druhá změna byla

vydána zastupitelstvem města usnesením č. XVII/9 ze dne 21. února 2017 a nabyla účinnosti dne 11. března 2017. Pro změnu č. 2 nebylo vyhodnocení vlivů na ŽP vyžádáno. Vydaný ÚP ve znění obou změn je v souladu s PÚR ČR 2008 ve znění aktualizace č. 1 schválené 15. dubna 2015, rovněž se ZÚR Zlínského kraje včetně její aktualizace, jež nabyla účinnosti 5. října 2012.

ÚP je závazný pro celé území města, tedy i pro území Hážovic a Tylovic. Činnosti spojené s pořízením této plánovací dokumentace v přenesené působnosti vykonává Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm – odbor výstavby a územního plánování.

4.3 Plochy s rozdílným způsobem využití

Územní plán je rozdělen do dvou částí, a to na textovou a grafickou. V textové části je vymezeno hned několik ploch s přiděleným kódem pro přehlednější orientaci v grafické části. U každé z těchto ploch je jasně definován převažující účel využití, tedy hlavní využití. Dále pak může být stanoveno přípustné, podmíněně přípustné a nepřípustné využití, přičemž hlavní využití nesmí být těmito záměry v území omezováno.

Platným ÚP řešeného území, jež jsou z environmentálního hlediska významné, jsou zvýrazněny v následující tabulce č.1. Zároveň je potřeba zdůraznit, že umístění staveb je povoleno v takřka všech vymezených plochách, vyjímaje ploch přírodních a ploch krajinné zeleně. Tabulka č. 1 rovněž vymezuje i plochy s rozdílným způsobem využití, nikterak již ve vztahu k ochraně životního prostředí, nicméně některé z nich jsou zmiňovány či rozebírány v následujících kapitolách, je tedy vhodné je rovněž zařadit.

Tabulka 1: Plochy s rozdílným způsobem využití

Plochy vodní a vodohospodářské	<i>Vodní plochy a toky</i>	<i>WT</i>
Plochy sídelní zeleně	<i>Plochy sídelní zeleně</i>	<i>Z*</i>
	<i>Parky, historické zahrady</i>	<i>ZP</i>
Plochy krajinné zeleně	<i>Plochy krajinné zeleně</i>	<i>K</i>
Plochy smíšené nezastavěného území	<i>Plochy smíšené nezastavěného území</i>	<i>S*</i>
Plochy lesní	<i>Plochy lesní</i>	<i>L</i>
Plochy zemědělské	<i>Plochy zemědělské</i>	<i>Z</i>
Plochy přírodní	<i>Plochy přírodní</i>	<i>P</i>
Plochy těžby nerostů	<i>Plochy těžby nerostů</i>	<i>T</i>
Plochy bydlení	<i>Plochy bydlení individuálního</i>	<i>BI</i>
	<i>Plochy bydlení hromadného</i>	<i>BH</i>

Plochy rekreace	<i>Plochy rekreace hromadné</i>	<i>RH</i>
	<i>Plochy rekreace rodinné</i>	<i>RI</i>
	<i>Plochy individuální rekreace – zahrádkářské osady</i>	<i>RZ</i>
Plochy občanského vybavení (POV)	<i>POV – veřejná vybavenost</i>	<i>O</i>
	<i>POV – kultura</i>	<i>OV.4</i>
	<i>Plochy pro veřejná pohřebiště a související služby</i>	<i>OH</i>
	<i>Plochy pro tělovýchovu a sport</i>	<i>OS</i>
	<i>POV specifických forem</i>	<i>OX</i>
Plochy dopravní infrastruktury	<i>Plochy silniční dopravy</i>	<i>DS</i>
	<i>Plochy drážní dopravy</i>	<i>DZ</i>
Plochy technické infrastruktury	<i>Plochy technické infrastruktury</i>	<i>T*</i>
	<i>Plochy vodního hospodářství</i>	<i>TV</i>
	<i>Plochy technické infrastruktury – energetika</i>	<i>TE</i>
Plochy veřejných prostranství	<i>Plochy veřejných prostranství</i>	<i>P*</i>
	<i>Plochy veřejných prostranství s převahou nezpevněných ploch</i>	<i>PZ</i>
Plochy smíšeného využití	<i>Plochy smíšené v centrální zóně</i>	<i>SO.1</i>
	<i>Plochy smíšené obytné městské</i>	<i>SO.2</i>
	<i>Plochy smíšené obytné vesnické</i>	<i>SO.3</i>
	<i>Plochy smíšené specifické</i>	<i>SX</i>
Plochy výroby a skladování	<i>Plochy průmyslové výroby a skladů</i>	<i>VP</i>
	<i>Plochy drobné výroby a výrobních služeb</i>	<i>VD</i>
	<i>Plochy zemědělské a lesnické výroby</i>	<i>VZ</i>

(Zdroj: vlastní zpracování dle územního plánu Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

V některých případech jsou také k těmto plochám vymezeny podmínky prostorového uspořádání. Na území se nachází místa se zvýšenou ochranou krajinného rázu. Aby byl chráněn, je například u ploch individuálního bydlení regulována výšková hladina, a to maximálně dvě nadzemní podlaží. V případě přístaveb, nástaveb a dostaveb je rovněž nutno respektovat charakter okolní výstavby (viz příloha PI).

Součástí ÚP je také textová část – odůvodnění, v níž jsou odůvodněna jednotlivá přijatá řešení změn využití území.

4.4 Grafická část územního plánu

Nedílnou součástí územního plánu města Rožnov p. R. je také grafická část. Z hlediska ochrany životního prostředí je potřeba věnovat patřičnou pozornost zejména následujícím výkresům:

- *Výkres uspořádání krajiny.*
- *Výkres záboru zemědělského půdního fondu a pozemky plnící funkci lesa.*
- *Výkres technické infrastruktury – vodní hospodářství.*

Co je obsahem těchto výkresů, je rozebráno v následujících podkapitolách.

4.4.1 Výkres uspořádání krajiny

V rámci výkresu zaměřující se na koncepci uspořádání krajiny jsou vymezeny právě plochy významné z hlediska ochrany přírody a krajiny zvýrazněny v tabulce č. 1 včetně zastavěného území i navrhovaných zastavitelných ploch.

Na území řešeného města se nachází místa se zvýšenou ochranou krajinného rázu v severní části, dále pak v oblasti Tylovic a Hážovic podél Hážovického potoka (viz příloha PII). Tato část je v současnosti téměř celá zastavěna. Dále jsou součástí výkresu také oblasti podléhající ochraně zdrojů nerostných surovin, zapracovány prvky ÚSES, vymezená protipovodňová opatření a rovněž je v rámci tohoto výkresu celé řešené území rozděleno do čtyř zonací CHKO Beskydy, které jsou blíže řešeny v kapitole 4.6.1 *Chráněná krajinná oblast Beskydy*.

4.4.2 Výkres záboru ZPF a PUPFL

V souvislosti s půdní a lesní ochranou je součástí grafické části územního plánu také výkres záboru zemědělského půdního fondu a pozemků plnících funkci lesa. Tento výkres rozděluje celé řešené území do jednotlivých tříd ochrany ZPF na základě BPEJ.

Dle řešeného výkresu se na území vyskytují tři typy kvality půdy zařazené do třetí, čtvrté a páté třídy ZPF. Kvalitnější půda, spadající do první a druhé třídy ZPF, se na tomto území nenachází. Třetí třída ZPF je tak z hlediska řešeného území nejkvalitnější. Méně hodnotná půda se nachází převážně ve vyšších polohách, naopak průměrně produkční půda zařazená ve třetí třídě ZPF se nachází v jižní části města. Rovněž je potřeba konstatovat, že velká část průměrně produkční půdy je zabírána převážně ke stavebním účelům. (Půda v mapách, ©2021) Při následném rozboru a průzkumu vybraných ploch je z tohoto výkresu často

vycházeno, neboť je důležité směřovat veškeré stavební činnosti na místa nepodléhající takové ochraně.

4.4.3 Výkres technické infrastruktury – vodní hospodářství

Neméně důležitým z hlediska ochrany životního prostředí je také výkres technické infrastruktury – vodního hospodářství, který vymezuje jednotlivé plochy vodního hospodářství a zařízení pro vodovodní a kanalizační sítě. Dále také protipovodňová opatření realizována v rámci řešené oblasti, přičemž se v tomto katastrální území vyskytuje jeden poldr plnící protipovodňovou funkci. V rámci tohoto výkresu jsou také vymezená ochranná pásma v okolí vodních toků a lokace záplavové oblasti podél Rožnovské Bečvy procházející intravilánem města, která je předmětem rozboru a průzkumu vybraných ploch území.

4.5 Koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot

Cílem platného územního plánu je zejména vytvářet vhodné podmínky pro rozvoj celého města a zároveň dbát na ochranu jeho hlavních složek, a to půdy, vody a ovzduší. Tato územně plánovací dokumentace má rovněž vytvářet předpoklady pro individuální i hromadné bydlení a zároveň chránit kulturní a historické dědictví města, tedy národní přírodní památku Valašské muzeum v přírodě.

Z hlediska cenných přírodních hodnot je také vymezen cíl nenarušení krajinného obrazu CHKO Beskydy, jež pokrývá celé území města Rožnov p. R. Právě tyto nejcenější hodnoty pro řešené území jsou popsány v následující kapitole (viz *4.6 Nejcenější přírodní hodnoty v území*), neboť musí být v rámci územního plánování respektovány. Při následném rozboru a průzkumu vybraných ploch z nich je také často vycházeno.

4.6 Nejcenější přírodní hodnoty v území

4.6.1 Chráněná krajinná oblast Beskydy

Celá řešená oblast spadá do CHKO Beskydy, je tedy součástí největšího chráněného území v České republice, jež se rozléhá na území Moravskoslezských Beskyd, části Vsetínských vrchů a moravské části Javorníků podél hranice se Slovenskem. Za chráněnou byla vyhlášena v roce 1973 díky výskytu vzácných karpatských živočichů a rostlin a současně zbytků pralesovitých lesů. Významnost lze spatřit také v estetické hodnotě a pestrosti oblastí. Sídlo správy CHKO Beskydy je v Rožnově p. R. Zonace byla pro CHKO Beskydy schválena Ministerstvem životního prostředí dne 7. července 1999. (Charakteristika oblasti,

©2021; Chráněná krajinná oblast Beskydy, 2016) Rozdělení řešené oblasti do čtyř segmentů, odstupňovaných dle jejich přírodních hodnot je součástí přílohy PIII.

Na území Rožnova p. R. se nachází celkem šest oblastí zařazených v I. zóně CHKO, a to Valašské muzeum v přírodě, Rysová, Hradisko, Úvěž, Myší vrch a Kamenárka. Takto chráněné území zabírá cca 5 % celkové rozlohy města. V ÚP jsou vyznačeny jako plochy přírodní, současně se v I. zóně vyskytují i prvky ÚSES.

Plochy zařazené v II. zóně CHKO pak zabírají 27 % řešeného území. Lidský zásah je v těchto oblastech omezen, nicméně realizace nové výstavby zde možná je, přičemž se musí jednat o stavbu nezbytně vázanou na zemědělské hospodaření. V ÚP jsou vyznačeny převážně jako plochy lesní a plochy krajinné zeleně, současně se na tomto území vyskytují prvky ÚSES.

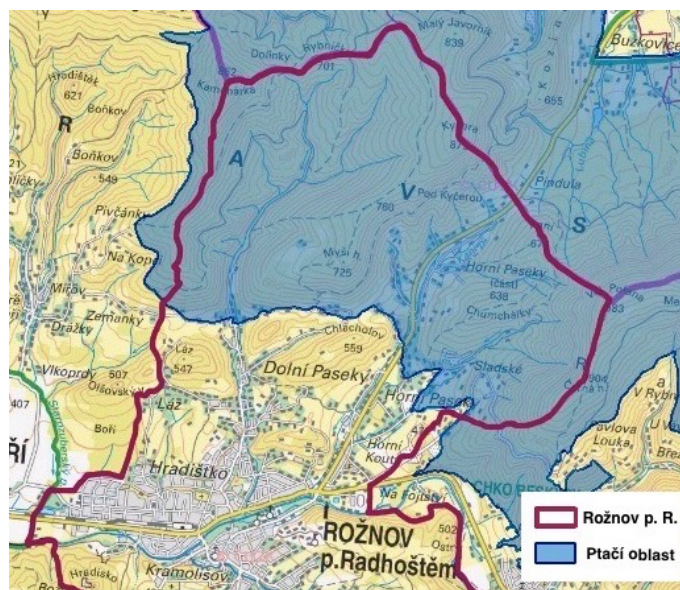
Největší část území, tedy asi 36 %, náleží do III. zóny CHKO. Tyto lokality jsou běžně využívány člověkem, zejména pro hospodářské účely, jako plochy zemědělské, dále také plochy lesní. Část je pak zabrána pro stavební účely. Nová zástavba je v těchto plochách povolena, nicméně je nutné dbát na soulad s ÚP, chránit a dotvářet krajinný ráz.

Zbývá část, tedy 32 %, spadá do IV. zóny CHKO, jež je charakteristická člověkem silně pozměněnými ekosystémy. Z pravidla se jedná o zástavbu v intravilánu obce, zbylou část pak tvoří převážně plochy zemědělské. (Zonace, ©2021; Natura 2000, ©2021; Pavlicová, 2014)

4.6.2 Natura 2000

Významnou hodnotu má také soustava Natura 2000, do níž spadá i řešená oblast. Celé území Rožnovska je evropsky významnou lokalitou. Mezi významné druhy podléhající zvláštní ochraně v řešené oblasti patří bezobratlí živočichové jako sladkovodní měkkýš velevrub tupý, dále také lesák rumělkový, střevlík hrbolatý, čolek karpatský, netopýr velký, rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý, vydra říční a kuňka žlutobřichá. (Živočichové, ©2021)

Na území města se dále také nachází významná ptačí oblast Beskydy. V tomto případě se však nejedná o celé řešené katastrální území, nýbrž pouze jeho severní část, což představuje asi 40 % celkové rozlohy města. Rozléhá se na jižních svazích Veřovských vrchů a západních svazích Černé hory. Na obrázku č. 2 je zachycena přesná lokace ptačí oblasti v severní části řešeného území.

Obrázek 2: Ptačí oblast Beskydy na území Rožnova pod Radhoštěm

(Zdroj: AOPK ČR, ©2021; vlastní zpracování)

Tato ptačí oblast má představovat útočiště pro ptactvo, přičemž předmětem ochrany pro řešené město je zejména datel černý, datlík tříprstý, čáp černý, jeřábek lesní, kulíšek nejmenší, lejsek malý, puštík bělavý, strakapoud bělohřbetý a žluna šedá. Nejvzácnějším ptákem území je pak tetřev hlušec, nicméně i přes vyhlášení této ptačí oblasti, jeho populace v průběhu let neustále klesá. (Ptačí oblast Beskydy, ©2021; Pavlicová, 2014)

5 ROZBOR A PRŮZKUM VYBRANÝCH PLOCH ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Pátá kapitola je zaměřena na průzkum a rozbor vybraných ploch v rámci území Rožnova p. R. v souvislosti s požadavky na ochranu životního prostředí pro řešené území. Pro potřeby zpracování této kapitoly je čerpáno z již zmíněného platného územního plánu města schváleného formou opatření obecné povahy č. 04/2011, ve znění dvou změn.

5.1 Plochy pro plnění funkce ÚSES

Do územního plánu je zpracováno hned několik prvků ÚSES, jež jsou vyznačeny v samostatném výkrese koncepce uspořádání krajiny. Jednotlivá biocentra, společně s pozemky nacházejícími se v I. zóně CHKO, jsou zde vyznačeny jako plochy přírodní. Tedy takové, v nichž je výstavba v řešeném území zakázána. Lidská činnost je zde omezena na nezbytné minimum. Podmíněně přípustné jsou pak pěší stezky a účelová komunikace. V těchto případech je však potřeba souhlas orgánů ochrany přírody. Po provedení druhé změny územního plánu bylo však jako přípustné využití k těmto plochám přidáno také vedení dopravní a technické infrastruktury slučitelné s hlavním využitím. Právě často nevhodné trasování technické infrastruktury může představovat problém z hlediska ochrany životního prostředí, neboť se na něj vztahuje ochranné pásmo, v němž není možné provést výsadbu zeleně, případně je potřeba již vzrostlou zeleň odstranit.

Na území Rožnova p. R. se vyskytuje hned několik biocenter. Okrajově do tohoto území zasahuje nadregionální biocentrum Radhošť – Kněhyně na severovýchodě řešeného území při hranicích s obcí Dolní Bečva. Součástí jsou také dvě významná regionální biocentra, a to biocentrum Kamenárka v severní části řešeného území a Kluzov na východě. Rovněž se zde nachází hned několik lokálních biocenter.

V územním plánu jsou také zpracovány významné biokoridory, přičemž nejsou vyznačeny jako plochy přírodní, ale převážně jako plochy lesní a vodní, výjimečně pak jako plochy krajinné zeleně. Stejně jako v případě ploch přírodních, byla jako přípustné využití k těmto plochám v souvislosti se změnou č. 2 připsána dopravní a technická infrastruktura. V těchto případech není umístění staveb zakázáno, vyjímaje ploch krajinné zeleně. Na území Rožnova p. R. se nachází hned několik lokálních biokoridorů, v návaznosti na lokální biocentra. Severní část města pak doplňuje významný nadregionální biokoridor Radhošť – Kněhyně, jež v migračních trasách propojuje stejnojmenné nadregionální biocentrum. Na

jihovýchodě do tohoto území částečně zasahuje také regionální biokoridor Adámky – Kluzov. V neposlední řadě je potřeba zmínit významný regionální biokoridor Kluzov – Střítež vedoucí podél Rožnovské Bečvy, jež protéká intravilánem města. Část podél tohoto úseku je také významným biocentrem, které slouží převážně jako park. Jedná se o největší část zeleně v intravilánu města. Nutno dodat, že se jedná také o nejvíce postižený prvek ÚSES v rámci řešeného území, neboť je lokalizován podél velmi rušné silnice a rovněž zasazen do urbanizovaného prostředí. Přesná lokace řešených prvků ÚSES je součástí přílohy PIV.

Jako podklad pro zpracování prvků ÚSES do územního plánu sloužila samostatná dokumentace, tzv. General lokálního ÚSES vypracovaný v červnu 1994. Nadregionální prvky ÚSES jsou převzaty ze ZÚR Zlínského kraje. Územní plán v části odůvodnění rovněž stanovuje zásady využívání těchto ploch, jež přebírá od správy CHKO Beskydy. Nutno konstatovat, že územním plánem jsou tyto plochy chráněny před výraznými lidskými zásahy, nicméně vzhledem k rozšiřující se zástavbě do okrajových částí města, se výstavba rodinných domů postupně přibližuje k vybraným biokoridorům a biocentrům, v některých případech s nimi i přímo sousedí.

5.2 Zeleň v intravilánu města

Další řešenou oblastí je zastavěné centrum města Rožnov p. R. Tato kapitola se blíže zabývá plochami sídelní zeleně a jejich mírou vymezení v ÚP. Přínosy zeleně v zastavěných oblastech jsou představeny již v teoretické části, nicméně jejich významnou roli z hlediska ochrany životního prostředí je třeba zdůraznit, neboť právě zastavěná část města čelí největšímu úbytku významných přírodních ekosystému a rovněž i znečištění hlukem či ovzduší. Právě absence zeleně v intravilánu města může také významně ovlivnit kvalitu životního prostředí a zdraví jejich obyvatel. Jak již bylo uvedeno výše, územní plán v rámci této oblasti vymezuje plochy sídelní zeleně (Z*) a plochy s označením parky, historické zahrady (ZP).

Plochy sídelní zeleně jsou zatravněné plochy a plochy zeleně se vzrostlými dřevinami. Není přesně stanovena funkce, kterou mají tyto plochy plnit. Lze tedy konstatovat, že se jedná spíše o doplňkovou zeleň. Přípustně lze v těchto plochách realizovat podzemní liniové stavby. Výjimečně pak plochy pro parkování, liniové stavby technického vybavení, pěší nezpevněné plochy, cyklostezky, drobnou architekturu a vodní plochy, případně autobusové zastávky. Tyto plochy na území města nemají velké zastoupení. Nachází se zde dvě větší

plochy, jedna podél silnice v oblasti sídliště Láz, druhá pak na okraji průmyslového areálu, dále pak několik malých ploch.

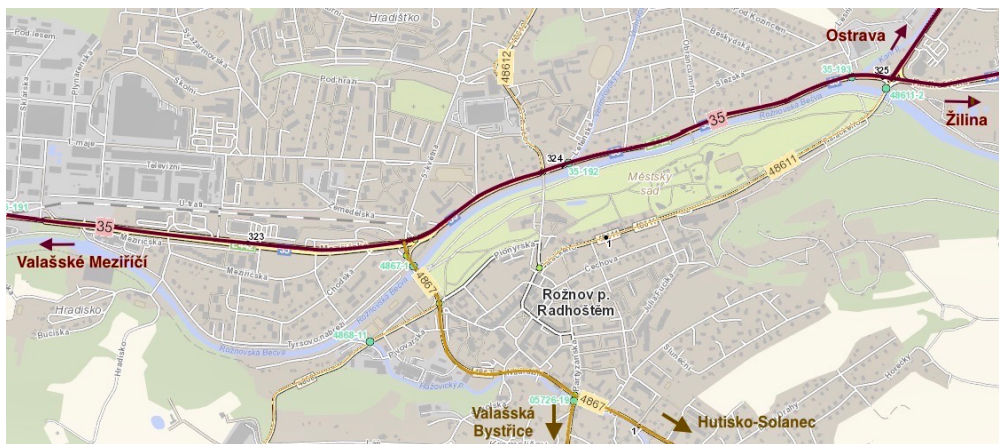
V centrální části řešeného území se dále nachází jeden větší park přímo navazující na přírodní kulturní památku Valašské muzeum v přírodě. Menší část území spadá pod plochy s označením parky, historické zahrady plnící rekreační funkci, kde jsou přípustné v tomto případě drobné stavby pro občanské vybavení, podzemní liniové stavby či plochy pro sport včetně cyklistických stezek a drobných vodních ploch, výjimečně pak parkovací stání a liniové stavby technického vybavení. Větší stavby jsou nepřípustné, včetně komunikace pro průjezdovou dopravu. Větší část pak spadá pod plochy s označením přírodní, jedná se tedy o již zmíněné biocentrum navazující na biokoridor Kluzov – Střítež podél Rožnovské Bečvy.

Jednou z forem sídelní zeleně, která však není součástí těchto ploch, je také možno označit již zmíněné Valašské muzeum v přírodě, které podléhá zvláštním podmínkám ochrany, neboť se jedná o I. zónu CHKO. Zeleň je také součástí dalších ploch, kde je její funkce spíše doplňková. Jako přípustné využití je vymezena například u ploch bydlení, ploch občanské vybavenosti, ploch sportovních a rekreačních areálů a ploch technické a dopravní infrastruktury. U ploch rekreace rodinné a hromadné a ploch občanského vybavení – veřejná vybavenost je pak stanovena nutná podmínka 20 % zeleně pro danou oblast.

Po průzkumu intravilánu města lze však spatřit ve vybraných oblastech právě nedostatek zeleně, přičemž by zde měla své opodstatnění. Plochy, jež se tato problematika týká, jsou rozebrány v následujících podkapitolách.

5.2.1 Plochy silniční dopravy – silnice I/35

Intravilánem města Rožnov p. R. je vedena silnice I. třídy – I/35. Jedná se o významný celostátní silniční tah ve směru Valašské Meziříčí – Žilina, na níž je napojen také úsek I/58 ve směru Frenštát p. R. a Ostrava. Trasa je vedena přímo intravilánem města podél řeky Bečvy. Okolí je zastavěno nákupními centry, supermarkety a bytovými domy. Silnice zajišťuje důležitou vazbu mezi většími městy, rovněž je také významná pro místní obyvatele, kteří ji každodenně využívají pro uspokojení svých základních potřeb. Rovněž jsou na ni napojeny ostatní místní komunikace, zejména silnice III. třídy ve směru Hutisko-Solanec a Valašská Bystřice. Pro lepší orientaci je řešená dopravní síť vedoucí intravilánem města znázorněna obrázkem č. 3.

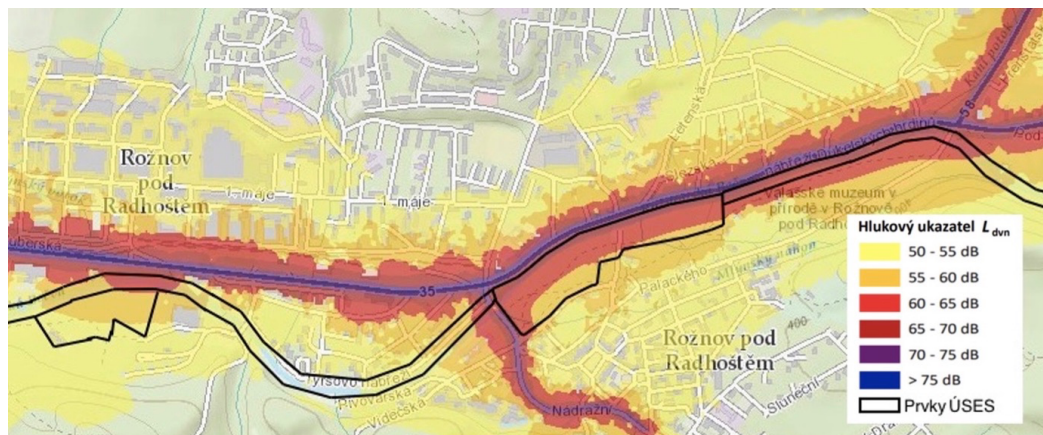

Obrázek 3: Silnice I. třídy ve směru Valašské Meziříčí – Žilina

(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021; vlastní zpracování)

Na základě výsledků celostátního sčítání dopravy realizované Ředitelstvím silnic a dálnic ČR k roku 2016 (©2017) tímto úsekem na území řešeného města projede v rozmezí 10 001 až 15 000 vozidel za 24 hodin, přičemž postupem let se tyto čísla navyšují. Řešený úsek lze tedy označit za poměrně vytížený, a z velké části se také podílí na znečištění ovzduší v řešené lokalitě. Jak již nastínila teoretická část, právě dopravní infrastruktura je jedním z výrazných zdrojů znečištění, díky kterému je do ovzduší vypouštěna řada nebezpečných a suspendovaných částic. (Doprava, ©2008-2020) Pro správní obvod Rožnova p. R. byl v rámci ÚAP proveden rozbor udržitelného rozvoje ve znění aktualizace č. 5 (2020, s. 50-51), v němž je řešená oblast označena za území se zhoršenou kvalitou ovzduší, kdy jedním z hlavních zdrojů znečištění představuje právě automobilová doprava. V posledních letech prošla tato silnice rekonstrukcí, přičemž zde bylo přidáno několik světelných signalizačních zařízení. Došlo tak k narušení celkové plynulosti provozu, což může rovněž přispět ke zhoršení kvality ovzduší.

Za problematickou se v tomto úseku jeví také hluková zátěž, jejíž hodnoty jsou k roku 2017 znázorněny obrázkem č. 4. Hlukový ukazatel L_{dvn} je ukazatelem celodenního obtěžování území hlukem, počínaje dnem, večerem i nocí. Součástí obrázku č. 4 jsou také významná biocentra a biokoridory nacházející se v přímé blízkosti této frekventované silnice.

Obrázek 4: Hlukové znečištění v podél silnice I/35

(Zdroj: Hlukové mapy, 2017; vlastní zpracování)

Na základě přiloženého obrázku č. 4 lze konstatovat, že hlukovým znečištěním je nejvíce ohroženo blízké okolí podél této frekventované silnice. Nicméně rovněž je patrné, že tento problém částečně postihuje také vzdálenější okolí, i několik metrů od této silnice. Závěrem je nutno podotknout, že hlukové znečištění představuje také hrozbu právě pro prvky ÚSES, jež přispívají k celkové biologické rozmanitosti území. Podél silnice vede již zmíněný biokoridor Kluzov – Strítež.

Jedním z možných řešení, vedoucím k eliminaci znečištění z dopravní infrastruktury v řešené oblasti, je vybudování obchvatu, čímž by se vytiženost úseku částečně redukovala. Nicméně, to v současnosti není v řešení, proto je zapotřebí hledat jiné nástroje. V posledních letech byla tato silnice rekonstruována, z dvoupruhové na čtyřpruhovou a současně v přímé blízkosti proběhla výstavba nákupního centra. Bylo tedy zapotřebí pokácet část vzrostlých dřevin a keřů, které však již nejsou dostatečně efektivně nahrazeny.

Následující obrázek č. 5 zachycuje vývoj jedné z ploch nacházející se kolem řešené frekventované silnice. Plocha A představuje podobu území z roku 2014, a to vzrostlou zeleň, jež se podél silnice nacházela. Nutno podotknout, že tato vzrostlá zeleň také oddělovala silnici od vedlejšího průmyslového areálu, který je rovněž významným znečišťovatelem ovzduší v území. Plocha B pak předkládá obraz současné podoby řešené oblasti k roku 2021.

Obrázek 5: Porovnání vybrané lokality podél silnice I/35 mezi lety 2014 a 2021
(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021; www.google.maps.cz, ©2021; vlastní zpracování)

Na základě výše přiloženého obrázku je tak možné v současnosti zpozorovat absenci vzrostlé izolační a ochranné zeleně, která může být jedním z faktorů, jež zásadně přispěje k menšímu znečištění ovzduší i částečné regulaci hlukové zátěže v území.

V souvislosti s touto problematikou je nutno zmínit také druhý problémový úsek (viz příloha PV), jehož součástí byla částečně také vzrostlá zeleň. Dnes v této lokalitě probíhá výstavba supermarketu, jež je realizována v přímé blízkosti této frekventované silnice. Výsadba vzrostlé izolační a ochranné zeleně je zde již téměř nerealizovatelná.

Jako příklad jsou představeny dva problémové segmenty podél této frekventované silnice, nicméně chybějící či nepříliš vhodně realizovaná zeleň, jež často představuje spíše estetický prvek, je problémem i dalších částí řešeného úseku. Zejména tedy oblast kolem nákupních center a bytových domů, jež se nachází v přímé blízkosti této silnice. Problematickou se tak může jevit právě nedostatečná opora ochranné a izolační zeleně v současné podobě ÚP. Ačkoliv je u ploch silniční dopravy zeleň součástí hlavního využití těchto ploch, ve skutečnosti není efektivně realizována. Ukazuje se tedy, že sídelní zeleň – přesněji tedy ochranná a izolační zeleň je stěžejním problémem a je efektivní tyto plochy v územním plánu vymezit jako samostatné, nikoliv pouze jako doplňkové u ploch s rozdílným způsobem využití.

Závěrem je třeba podotknout, že tato silnice rovněž částečně zasahuje do záplavového území města. To je také další důvod, proč by zde měla být zeleň nejen dostatečně, ale i efektivně

realizována, aby docházelo k lepšímu vsakování povrchových vod. Záplavovým územím se dále zabývá kapitola 5.6 *Plochy vodní a vodohospodářské*.

5.2.2 Plochy průmyslové výroby a skladů – průmyslový areál

Druhým významným zdrojem znečištění řešeného katastrálního území je průmyslový areál nacházející se při hranicích s městem Zubří podél hlavní již řešené silnice I/35. Převážná část výrobních aktivit je vykonávána právě v těchto prostorách. V rámci ÚP jsou také vymezovány nové plochy. Směřovány jsou právě v návaznosti na tyto prostory, případně na druhou stranu silnice I/35. Plochy průmyslové výroby a skladů slouží k výstavbě všech druhů staveb a zařízení průmyslového charakteru pro výrobní účely, jež mohou mít negativní vliv na životní prostředí. Proto aby bylo znečištění z těchto prostor alespoň částečně regulováno, je dána podmínka prostorového uspořádání, a to vzrostlé zeleně, jež musí být součástí areálu, přičemž je také potřeba oddělit tyto plochy vzrostlou nadzemní izolační zelení od sousedních pozemků s rozdílným způsobem využití. Vzrostlá zeleň je především v těchto prostorách velmi důležitá, proto byl proveden průzkum, do jaké míry se zde vyskytuje.

Izolační zeleň sloužící k odclonění průmyslové zóny od ostatních ploch je aplikovaná podél téměř celé oblasti, vyjímaje oblasti řešené v předchozí kapitole (viz *obrázek č. 5*), kdy došlo k výstavbě obchodního centra a byla pokácena zeleň, jež oddělovala tento areál od frekventované silnice. Nicméně lze konstatovat, že problémovým je pak spíše nedostatek vzrostlé zeleně na jednotlivých pozemcích uvnitř průmyslového areálu, zejména chybějící zelené pásy podél menších cest. Přičemž volné plochy podél silnic ve vnitrobloku se zde nacházejí a byly by vhodné pro případnou výsadbu izolační a ochranné zeleně. Nicméně tento požadavek v územním plánu chybí. Chybí zde vymezené plochy izolační zeleně, jako v případě předcházející kapitoly. Případně může být problematický fakt, že územní plán nestanovuje nutný minimální podíl zeleně pro plochy průmyslové výroby a skladů, čímž pak nedochází k žádoucí výsadbě.

5.3 Zábor zemědělských ploch pro potřeby bydlení

Oblast Rožnova p. R. je z cca 36 % pokryta zemědělskou půdou, což představuje 1417,81 ha. (ČSÚ, ©2021) Jak již bylo zmíněno při analýze ÚP, na území města se dle BPEJ vyskytují tři typy kvality půdy zařazené v třetí, čtvrté a páté třídě ZPF. Součástí této kapitoly je rozbor vybraných ploch sloužící převážně k zemědělským účelům, jako volné pastviny a louky.

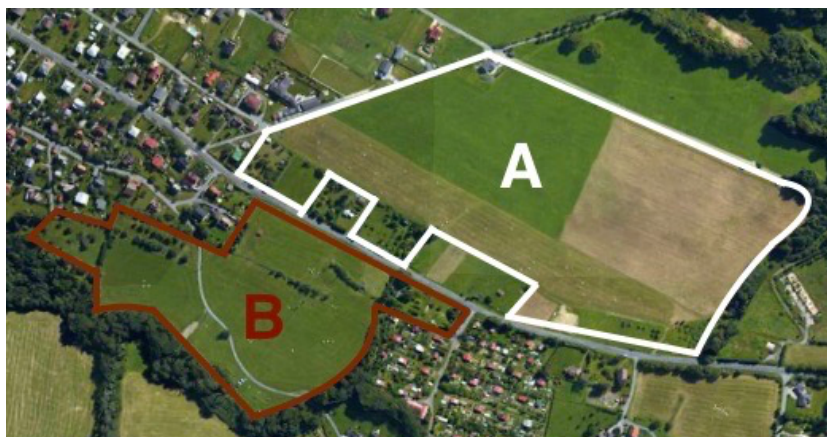
V souvislosti se vzrůstajícím zájmem po vlastním bydlení byly územním plánem zabráněny pro účely bydlení individuálního i hromadného. Zároveň je třeba avizovat, že ač se nejedná o oblast s nejkvalitnější půdou, výstavba na plochách ve volné krajině, možno také označovat pojmem greenfield neboli zelená louka, by měla být regulována, neboť velký zábor volných ploch v krajině může významně ovlivnit kvalitu životního prostředí v dané oblasti.

5.3.1 Plochy individuálního bydlení

V této kapitole jsou rozebrány vybrané lokality, u nichž došlo ke změně využití území, a to z ploch zemědělských na plochy individuálního bydlení.

Lokalita č. 1: Balkán a Na Drahách

První řešenou lokalitou je oblast Balkán ležící v jižní okrajové části Rožnova p. R. označována jako nejvýznamnější rozvojová plocha ve městě, jež má v budoucnu představovat významnou městskou část s náměstím. V současnosti toto území slouží převážně k zemědělským účelům, nicméně územním plánem je označováno jako vhodné pro případnou zástavbu. Rovněž byla pro tuto oblast navržena ke zpracování územní studie. Zabráno tak v tomto případě má být 13,22 ha zemědělských ploch pro účely individuálního bydlení, přičemž převážná část cca 9 ha půdy spadá do III. třídy ZPF, zbylá část pak do IV. třídy ZPF. V přímé blízkosti se nachází oblast Na Drahách, která je v současnosti rovněž využívána zpravidla pro zemědělské účely, jako zahrady a sady. Celková rozloha této plochy je 5,92 ha. V tomto případě se nejedná o centrum, nicméně počítá se s dobrou pěší dostupností do oblasti Balkán. Obě tyto plochy jsou znázorněny obrázkem č. 6. Pro lepší přehlednost jsou jednotlivé plochy označeny písmeny A a B. Plocha s označením A představuje oblast Balkán a plocha B pak oblast Na Drahách.

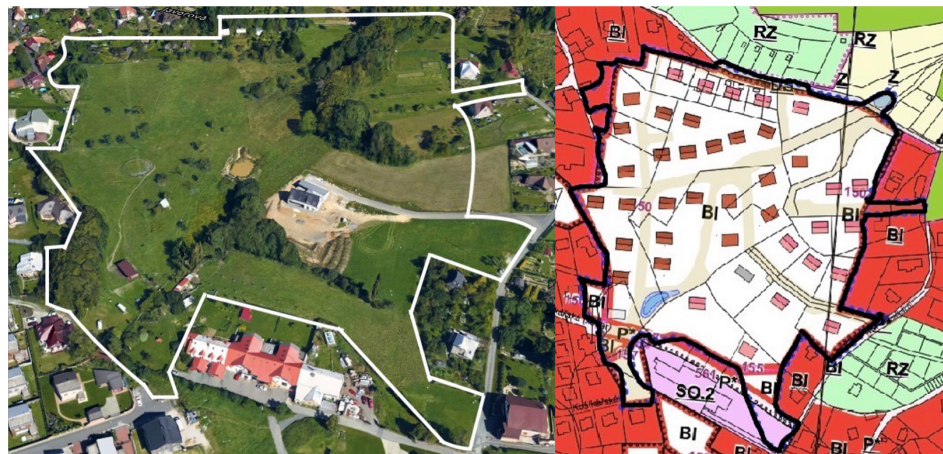
Obrázek 6: Lokalita Balkán a Na Drahách

(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021, vlastní zpracování)

Celkem je tak v rámci této oblasti zabráno 19,14 ha ploch pro stavební účely. Území se nachází ve IV. zóně CHKO a evropsky významné lokalitě, není součástí ptačí oblasti. Přestože tato oblast nepodléhá striktním požadavkům z hlediska ochrany ŽP, je třeba neopomenout, že se v přímém sousedství nachází I. zóna CHKO Rysová, jež je útočištěm vzácného čolka velkého a bělopáska dvouřadého. (Pavlicová, 2014) Neméně důležitý je fakt, že výstavba takto rušivé čtvrti může mít vzhledem k plánované velké koncentraci rodinných domů, a s tím i spojenému nárůstu počtu obyvatel v této oblasti negativní dopad v podobě hlukového či světelného znečištění na okolní významné oblasti. Je zde plánovaná vysoká koncentrace rodinných domů na jednom území a značnému zásahu do volné krajiny, s čímž je spojen významný úbytek zeleně. Pro výstavbu individuálního bydlení nejsou stanoveny zvláštní podmínky z hlediska ochrany přírody a krajiny. Jedním z regulativů je výšková hladina, která nesmí přesáhnout dvě nadzemní podlaží. Územní plán sice stanovuje maximální výšku budovy, nicméně dále neřeší minimální velikost pozemku. V současné době již na řešeném území začala nová výstavba, nachází se zde asi pět novostaveb rodinných domů, území ještě tedy není zcela zastavěno. Tři z nich se nachází v přímé blízkosti mezi sebou.

Lokalita č. 2: Dolní Paseky

Druhá řešená oblast se nachází v severní části města v lokalitě Dolní Paseky a nese název Pod Chlacholovem – Pařeničky. Řešená plocha je mírně sklonitá ležící pod zalesněným vrcholem. Podmínkou je, aby rodinné domy měly maximálně dvě nadzemní podlaží. Obrázek č. 7 pak představuje obraz současného stavu území a plánované budoucí zástavby v této lokalitě.

Obrázek 7: Dolní Paseky – část Pod Chlacholovem – Pařeničky

(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021; územní studie Pod Chlacholovem – Pařeničky, 2021; vlastní zpracování)

Vymezené území spadá do IV. zóny CHKO a evropsky významné lokality, dále se zde nachází půda zařazená ve IV. třídě ZPF. V současné době jsou tyto plochy nezastavěné a využívány pro účely pastvin. Uprostřed se nachází uměle vytvořený malý rybník. Okraje jsou pokryty vzrostlou zelení, pás pak zasahuje i do vnitřních částí řešeného území. Žádné zvláštní podmínky vzhledem k ochraně ŽP ÚP nestanovuje, proto byla na doporučení v ÚP vypracována podrobnější územní studie zabývající se zelení detailněji. Celkové výměry této lokality činí 6,75 ha. Dochází k záboru poměrně velké části zelených ploch a části pastvin, jež jsou významné například z hlediska absorpce povrchové dešťové vody. Je tedy nezbytné v těchto plochách vybudovat kanalizaci se zaústěním do protékajícího Veřmiřovského potoka.

V přímé blízkosti se nachází oblast s celkovou výměrou cca 4 ha sloužící převážně pro účely zemědělství jako pastviny. Oblast je mírně svažité, ležící v přírodním prostředí ve vyšších polohách, je tedy dle ÚP třeba dbát na neporušení panoramatických pohledů, nicméně je vhodná pro individuální bydlení. Jednou z následných připomínek k této lokalitě byla nutnost respektovat ochranné pásmo vysokotlakého plynovodu. Plocha spadá do IV. třídy ZPF. Řešená lokalita je znázorněna na obrázku č. 8, první část spadá do IV. zóny CHKO, druhá pak do zóny III.

Obrázek 8: Dolní Paseky – část Pod Chlacholovem

(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021, vlastní zpracování)

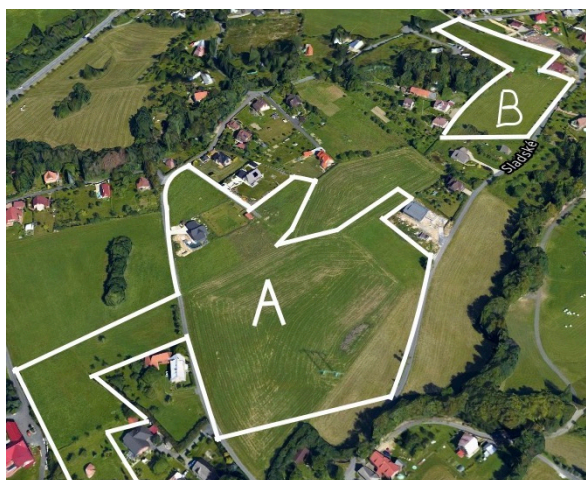
V celé lokalitě Dolní Paseky tak lze postupně zpozorovat rozrůstající se zástavbu do okolí, realizovanou převážně na zelené louce. Což se může jevit jako problém, neboť rodinné domy jsou zpravidla vystavěny v návaznosti na sebe a oploceny. Tím pak dochází k záboru volné krajiny, zelených luk a pastvin, což může následně představovat problém pro migrující zvěř. Ačkoliv je ÚP respektována zonace CHKO a převážná část výstavby je směřována do IV. zón, v tomto případě pak dochází k částečnému záboru také III. zóny.

U obou zmíněných lokalit lze konstatovat, že postupná zástavba směřuje až k přímé hranici lesa. V územním plánu v části odůvodnění je také uvedena nutnost respektovat ochranné pásmo lesa, a to 50 m. Jsou-li plochy navrženy za hranici tohoto ochranného pásma, nedochází k rozporu, neboť obytná funkce pozemků může být v tomto ochranném pásmu. Pro tuto oblast je pak počítáno s účelovou komunikací.

Lokalita 3: Horní Paseky

Další řešenou lokalitou je oblast Horní Paseky, jež se nachází na severovýchodu města Rožnov p. R. Pro tuto oblast územní plán navrhuje k záboru pro individuální bydlení hned několik ploch, proto jsou pro lepší orientaci znázorněny na obrázku č. 9, přičemž jsou rozděleny na dvě plochy A a B. Oblast A se nachází v údolí Sladského potoka v mírně sklonité části údolí. Hranice vyznačené plochy přímo sousedí s ptačí oblastí, nicméně nejsou její součástí. Spadají do IV. zóny CHKO. Celková rozloha je 6,45 ha, z toho 3,14 ha spadá do III. třídy ZPF, 3,31 ha pak do IV. třídy ZPF. Součástí těchto ploch je i vzrostlá zeleň. Vzhledem k tomu, že jsou tyto plochy vzdálené od kanalizačního systému, navrhuje se opatřit rodinné domy malými čistírnami odpadních vod, srážková voda bude odvedena do okolního potoka. Opět je zde stanovena podmínka maximálně dvou nadzemních podlaží, další významné podmínky z hlediska ochrany přírody nestanovuje.

Plocha s označením B spadající rovněž do IV. zóny CHKO přímo hraničí s ptačí oblastí Beskydy. Na základě koordinačního výkresu je nutné respektovat ochranné pásmo lesa. Celková rozloha zařazená v ZPF je 1,51 ha, z toho přibližně polovina spadá do III. třídy ZPF a druhá polovina pak do IV. třídy ZPF.

Obrázek 9: Horní Paseky

(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021, vlastní zpracování)

Lokalita 4: Dolní Paseky v Mokrém

Další řešená oblast, nacházející se v severní části města Rožnov pod Radhoštěm, nese název Dolní Paseky v Mokrém. Tato oblast se nachází v odlehle části města v blízkosti lesů. Územní plán v této lokalitě vymezil celkem pět nových zastavitelných ploch navazujících na stávající výstavbu, určených pro individuální bydlení. Nejedná se o výstavbu situovanou do velkých bloků, ale spíše zábor menších pozemků. Všechny řešené plochy jsou blíže znázorněny obrázkem č. 10, přičemž jednotlivé lokality jsou vyznačeny číslicemi 1 až 5 včetně přesné lokace ptačí oblasti Beskydy.

Obrázek 10: Dolní Paseky v Mokrém včetně ptačí oblasti Beskydy

(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021, vlastní zpracování)

Detailněji jsou jednotlivé vlastnosti vybraných ploch v souvislosti s požadavky na ochranu životního prostředí pro řešenou oblast zpracovány v samostatné tabulce č. 2.

Tabulka 2: Vymezení vlastností řešených ploch

	Třída záboru ZPF (v ha)			Evropsky významná lokalita	Ptačí oblast	Krajinný ráz	Zonace CHKO
	III.	IV.	V.				
Plocha č. 1	-	0,29	0,57	✓	✓	✗	III.
Plocha č. 2	-	0,93	-	✓	✗	✗	III.
Plocha č. 3	-	0,50	-	✓	✓	✗	III.
Plocha č. 4	-	-	0,28	✓	✓	✓	III.
Plocha č. 5	-	-	0,38	✓	✓	✓	III.

(Zdroj: vlastní zpracování dle územního plánu Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

Plocha č. 1 se nachází v blízkosti střelnice na rozlehlé louce v obklopení lesů a také v přímé blízkosti I. zóny CHKO. Z hlediska kvality půdy se jedná o oblast s méně produkční půdou, nicméně je zařazena do III. zóny CHKO, EVL a rovněž celá spadá do ptačí oblasti Beskydy. V současnosti je zde již výstavba realizována, a to čtyři rodinné domy.

Plocha č. 2 se nachází na volné louce s méně produkční půdou, je součástí EVL a rovněž III. zóny CHKO. Nicméně není součástí ptačí oblasti, jen s ní přímo sousedí. Tato lokalita je určena pro individuální bydlení, nicméně zde doposud není výstavba realizována.

Plocha č. 3 navazuje na stávající výstavbu. Tato oblast se rovněž nachází ve III. zóně CHKO, EVL a také ptačí oblasti Beskydy. Dále leží v obklopení lesů, jež jsou zařazeny v II. zóně CHKO. Doposud zde výstavba není uskutečněna, pozemek slouží spíše jako zahrada s ovocnými stromy a menším polem.

Plocha č. 4 navazuje na již stávající rodinné domy. Pokryta je převážně ovocnými stromy. Půda je zde méně kvalitní, nicméně celé území je součástí III. zóny CHKO, EVL, PO a rovněž se jedná o místo krajinného rázu. Stejně vlastnosti přísluší také ploše č. 5, nicméně v tomto případě se jedná o pozemek na rozlehlé zelené louce.

Pro všechny výše uvedené plochy jsou stanoveny stejné podmínky jako u jiných, a to maximálně dvě nadzemní podlaží a v případě přístaveb, nástaveb či dostaveb jsou vlastníci povinni respektovat okolní charakter zástavby. V odůvodnění územního plánu je uvedeno, že dešťová voda bude odvedena stokou do Veřmiřovského potoka, splašková voda pak bude

řešena malými domovními čistírnami. Závěrem lze konstatovat, že se jedná o oblast, v níž se již výstavba nachází. Nicméně územním plánem byly v této lokalitě vymezeny další plochy pro individuální bydlení, ačkoliv se z hlediska ochrany životního prostředí jedná o poměrně citlivé území.

5.3.2 Plochy hromadného bydlení

V této kapitole je rozebrána lokalita, u níž došlo ke změně využití území, a to z ploch zemědělských na plochy hromadného bydlení.

Lokalita 5: Písečný

Územní plán rovněž vymezuje plochu pro hromadné bydlení v oblasti Písečný. Tato lokalita se nachází v severní části města v mírném sklonu a navazuje tak na velkou sídlištní oblast, čímž dále rozšiřuje výstavbu bytových domů do volné krajiny. Celá řešená plocha je znázorněna obrázkem č. 11. Součástí je i plán budoucí podoby této lokality. Tato oblast se také nachází v přímé blízkosti lesa, tudíž zasahuje do jeho ochranného pásma. Na základě obrázku č. 11 je také možné zpozorovat vzrostlou zeleň nacházející se na této ploše. Při plánované výstavbě však dojde pravděpodobně k jejímu částečnému odstranění, do jaké míry však má být nahrazena při následné výstavbě již územním plánem není vymezeno, například v podobě povinného procentního podílu zeleně pro pozemek. Právě to je problémem dnešní podoby sídlišť v přímé blízkosti této plochy. Zeleň zde často nemá dostatečné zastoupení, a navíc zde chybí plochy, kde by případně zeleň bylo vhodné vysázet.

Obrázek 11: Lokalita Písečný a plánovaná budoucí podoba tohoto území

(Zdroj: www.mapy.cz, ©2021, územní studie Písečný, 2017; vlastní zpracování)

Celé území se nachází ve IV. zóně CHKO využíváno zpravidla pro zemědělské účely. Větší část zabírá půda průměrně kvalitní zařazená ve III. třídě ZPF, a to 6,67 ha. Menší část o rozloze 2,72 ha pak spadá do IV. třídy ZPF. Jedná se o velký zábor volné krajiny a rovněž

jak již bylo uvedeno i odstranění části vzrostlé zeleně. Stanovena je výšková hladina, a to tři až čtyři nadzemní podlaží plus podkroví. Rovněž musí být zřízeny odstavné plochy pro automobily.

5.3.3 Plochy smíšeného využití

V ÚP jsou také vymezeny plochy smíšeného bydlení, jejichž hlavním využitím je bydlení městského typu ve vícepodlažních bytových domech, dále také bydlení v rodinných domech a všechny druhy občanského vybavení včetně drobného podnikání. V rámci přípustného využití je stanovena nedílná součást zeleně odpovídající hygienickým a estetickým potřebám. V rámci této kategorie je rozebrána jedna oblast, nacházející se v oblasti Horní Paseky v souvislosti s požadavky pro územní plánování v této lokalitě. Vlastnosti celé této vymezené lokality jsou znázorněny v tabulce č. 3.

Tabulka 3: Vymezení vlastností ploch smíšeného využití

	Třída záboru ZPF (v ha)			Evropsky významná lokalita	Ptačí oblast	Krajinný ráz	Zonace CHKO
	III.	IV.	V.				
Oblast Horní Paseky	-	-	3,72	✓	✓	✓	III.

(Zdroj: vlastní zpracování dle územního plánu Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

Na základě tabulky č. 3 lze konstatovat, že jsou plochy smíšeného využití navrhovány do citlivých oblastí z hlediska ochrany životního prostředí, a to do evropsky významné lokality, ptačí oblasti i místa chráněného krajinného rázu. Zároveň se jedná o III. zónu CHKO.

5.3.4 Shrnutí záboru zemědělských ploch pro potřeby bydlení

V kapitole 5.3 *Zábor zemědělských ploch pro potřeby bydlení* je rozebrána pouze část ploch, jež jsou současným územním plánem vymezeny pro potřeby individuálního, hromadného či smíšeného bydlení, přičemž celková hodnota těchto ploch je podstatně vyšší. Přesný výpočet je znázorněn v tabulce č. 4 včetně jednotlivých tříd ochrany ZPF.

Tabulka 4: Výměra celkového záboru ze ZPF pro potřeby bydlení

Typ půdy dle BPEJ	III. třída ZPF	IV. třída ZPF	V. třída ZPF
Výměra (v ha)	62,23	46,77	9,69
Celkem (v ha)	118,93		

(Zdroj: vlastní zpracování dle územního plánu Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

Vzhledem k uvedeným údajům v tabulce č. 4 lze závěrem konstatovat, že dochází k poměrně velkému záboru ZPF pro účely bydlení. Výstavba je často situována do velkých souvislých bloků ve volné krajině. To může nejen negativně ohrozit migrační postupnost krajiny, ale také ovlivnit celkovou biodiverzitu v území. Na druhou stranu je nutno dodat, že většina zastavitelných ploch je směřována na méně citlivá místa z hlediska ochrany životního prostředí pro řešené území. Objevují se však i výjimky navrhované v ptačí oblasti. Dále také i na místech se zvýšenou ochranou krajinného rázu. V tomto případě územní plán alespoň částečně tyto plochy chrání regulativy v podobě maximální výškové hladiny staveb a respektování charakteru okolní zástavby.

5.4 Plochy posuzovány z hlediska vlivu na životní prostředí

Součástí změny č. 1 územního plánu bylo vyžádáno stanovisko k posouzení vlivů této koncepce na životní prostředí. Územním plánem byly navrženy plochy, jež se mohou nacházet v citlivých oblastech a lze zde tedy předpokládat negativní vliv na významné přírodní hodnoty v řešeném území, zejména se jedná o soustavu Natura 2000. Předmětem změny č. 1 bylo celkem 25 ploch, jež byly předmětem posouzení. V následujících odstavcích jsou rozebrány pouze vybrané plochy, u nichž byl shledán negativní vliv a bylo doporučeno tyto plochy regulovat, případně odstranit. Následně je také předloženo, jak se s tímto návrhem územní plán vypořádal.

5.4.1 Lokalita č. 1: Horní Paseky

Výměra plochy:	0,42 ha
Původní způsob využití území:	Krajinná zeleň
Navrhovaná změna využití území:	Bydlení individuální

V rámci posuzování vlivů na ŽP byly u této plochy shledány možné střety, a to likvidace stanoviště kuňky žlutobřiché a dotčení potravního stanoviště čápa černého, žluny šedé a datla černého. Plocha byla na doporučení v územním plánu ponechána a částečně redukována. Jako regulativ byla k těmto pozemkům stanovena zvláštní podmínka, a to prokázání splnění podmínek ochrany přírody a krajiny v dalším stupni řízení.

5.4.2 Lokalita č. 2: Horní Paseky

Výměra plochy:	0,57 ha
Původní způsob využití území:	Krajinná zeleň

Navrhovaná změna využití území:	Bydlení individuální
--	----------------------

Tato plocha se nachází vedle již řešené lokality č. 1. Ohroženy jsou v tomto případě totožné zájmy. Plocha nebyla z územního plánu vypuštěna, ale částečně regulována. Jako regulativ byla k těmto pozemkům stanovena zvláštní podmínka, a to prokázání splnění podmínek ochrany přírody a krajiny v dalším stupni řízení.

5.4.3 Lokalita č. 3: Dolní Paseky, U střelnice

Výměra plochy:	2,66 ha
Původní způsob využití území:	Krajinná zeleň
Navrhovaná změna využití území:	Bydlení individuální

Plocha se nachází v citlivé krajinné poloze při rozhraní lesa. Výstavbou by mohlo dojít k ohrožení přírodního stanoviště, ke zhoršení migrační postupnosti v území pro živočichy a dotčení potravního stanoviště čápa černého a žluny šedé. Plocha byla z územního plánu vypuštěna.

5.4.4 Lokalita č. 4: Tylovické Horečky I

Výměra plochy:	0,08 ha
Původní způsob využití území:	Plocha přírodní
Navrhovaná změna využití území:	Plocha individuální rekreace

V tomto případě se jedná o plochu s výskytem přírodního stanoviště střední kvality. Rovněž se plocha nachází v lokálním biocentru. Byla z územního plánu vypuštěna.

5.4.5 Lokalita č. 5: Hážovice, U střelnice II

Výměra plochy:	0,23 ha
Původní způsob využití území:	Plochy zemědělské
Navrhovaná změna využití území:	Bydlení individuální

Jedná se o druhově bohatší louku s výskytem přírodního stanoviště. V územním plánu je plocha ponechána, nicméně plošně redukována.

5.4.6 Lokalita č. 6: Horní Paseky, Bačová

Výměra plochy:	0,18 ha
Původní způsob využití území:	Krajinná zeleň
Navrhovaná změna využití území:	Plocha smíšená obytná vesnická

Plocha se nachází na pestré polokulturní louce s výskytem přírodního stanoviště. Z územního plánu byla odebrána.

5.4.7 Lokalita č. 7: Tylovické Horečky III

Výměra plochy:	0,11 ha
Původní způsob využití území:	Plocha přírodní
Navrhovaná změna využití území:	Bydlení individuální

Pozemek se nachází v lokálním biocentru, ačkoliv zde není prokázán negativní vliv na soustavu Natura 2000, je doporučeno tuto plochu vypustit. Územní plánem je odebrána.

5.4.8 Lokalita č. 8: Tylovické Horečky

Výměra plochy:	0,08 ha
Původní způsob využití území:	Plochy přírodní
Navrhovaná změna využití území:	Plochy individuální rekreace

Tato plocha je součástí lokálního biocentra, byla tedy doporučena k vyloučení. Územním plánem byla odstraněna.

Závěr: V územním plánu byla doporučení orgánů ochrany přírody a krajiny respektovány a problémové oblasti byly redukovány. V případech, kdy byl shledán větší vliv na předmět ochrany v dané lokalitě, byly tyto plochy z územního plánu úplně odstraněny.

5.5 Plochy lesní

Největší část města Rožnov p. R. je pokryta lesní půdou, jež zabírá 49 % řešeného území, což představuje 1938,34 ha. (ČSÚ, ©2021) Převážná část druhové skladby lesů je tvořena porosty smrků a jiných jehličnanů, menší podíl pak představují přírodě bližší dřeviny, a to listnaté a smíšené. (Pavlicová, 2012) V ÚP nesou označení plochy lesní, jejichž hlavní využití představují lesní pozemky, pozemky PUPFL a pozemky související s dopravní a technickou infrastrukturou, případně pozemky ZPF. Jako přípustná je v těchto lokalitách

dopravní a technická infrastruktura realizována s ohledem na hlavní využití, dále také lesní a pěší cesty, cyklostezky, cyklotrasy, jezdecké stezky a účelové komunikace. Rovněž také opatření proti sesuvům a drobné vodní plochy. Podmíněně přípustné jsou pak stavby a zařízení lesního hospodářství, stavby technického vybavení, oplocenky a drobná zařízení pro naučné stezky a turistické trasy. K odnětí pozemků z PUPFL by mělo docházet zcela výjimečně, nicméně část ploch určená k záboru je územním plánem vymezena.

V tabulce č. 5 je představen předpokládaný zábor těchto ploch pro jiné využití. Z tabulky vyplývá, že malá část záboru z PUPFL je způsobena vedením dopravní infrastruktury. Pro individuální bydlení jsou pak vymezeny dvě oblasti částečně zasahující do PUPFL, což představuje 0,19 ha. Nicméně ve většině případů vzrostlé dřeviny nikterak nekomplikují výstavbu. Většina ploch pro individuální či hromadné bydlení je tedy spíše směřována na plochy zemědělské. Plochy lesní tak nejsou výrazněji ohrožovány. Nejmenší podíl připadá pro plochy občanského vybavení, jedná se o menší pozemek pro objekt venkovského typu navazující již na stávající výstavbu. Část záboru pak připadá na plochu občanského vybavení pro tělovýchovu a sport, v přímé blízkosti lokálního biocentra, nicméně v těchto plochách je územním plánem stanoven alespoň regulativ zeleně, a to v minimálním rozsahu 20 %. Největší zábor lesních ploch je způsoben vzdušným vedením technické infrastruktury. Jedná se o jeden vymezený úsek v jižní části Rožnova p. R., jež zabezpečuje dodávky do problémových oblastí a zasahuje rovněž do prvků ÚSES, nicméně tyto plochy byly vymezeny na základě požadavků ZÚR Zlínského kraje.

Tabulka 5: Předpokládaný zábor lesních ploch (v ha)

Typ plochy s rozdílným způsobem využití	Předpokládaný zábor (ha)
Plochy bydlení	0,19
Plochy občanského vybavení	0,24
Plochy smíšené využití	0,01
Plochy dopravní infrastruktury	0,02
Plochy technické infrastruktury	1,35
Celkem	1,81

(Zdroj: vlastní zpracování dle územního plánu Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

Závěrem lze konstatovat, že celkový zábor lesní půdy představuje 1,81 ha. Lesní plochy tak nejsou územním plánem výrazněji ohroženy, pakliže nebude docházet k většímu záboru lesní půdy. Převážná část lesních porostů spadá také do I. a II. zóny CHKO, vztahují se na ně tedy přísnější podmínky ochrany. Současně je celé území Rožnova p. R. součástí CHOPAV Beskydy, čímž jsou činnosti v souvislosti s odlesňováním regulovány.

Současným problémem na území města Rožnov p. R. je pak spíše snížená druhová pestrost lesů a výsadba převážně jednoho typu dřevin. V posledních letech je tato oblast postižena kůrovcovou kalamitou, což se projevuje v masivním odlesňování a snížením kvality lesních porostů v území.

5.6 Plochy vodní a vodohospodářské

Na území města Rožnov p. R. se nachází hned několik vodních toků. Největším z nich je Rožnovská Bečva protékající intravilánem města. Významnými přítoky jsou pak Veřmiřovský, Hážovický a Kaní potok. Celé území města spadá do Povodí Moravy a rovněž je celá oblast součástí CHOPAV Beskydy. V územním plánu jsou tyto vodní toky označeny jako vodní plochy a toky (WT). Přípustným využitím je v tomto případě dopravní a technická infrastruktura, brody a přemostění a podmíněně pak malé vodní elektrárny. Jiné zásahy jsou nepřipustné. Významně tak tyto plochy nejsou lidskou činností ohrožovány. V územním plánu, přesněji ve výkrese technická infrastruktura a vodní hospodářství je zakresleno také záplavové území nacházející se podél toku Rožnovské Bečvy, jež je dále řešeno v následující podkapitole. Záplavové území se dále k ostatním vodním tokům na území Rožnova p. R. nevztahuje.

5.6.1 Záplavové území podél řeky Bečvy

Záplavové území řeky Bečvy bylo vyhlášeno 17. února 2006 Krajským úřadem Zlínského kraje. Veškerá výstavba by měla být směřována mimo záplavové území. Územní plán nové plochy pro bydlení v této lokalitě nevymezuje. Nicméně problémový faktor pak může představovat výstavba, která byla v této lokalitě realizována ještě před samotným vyhlášením záplavového území. V současnosti se zde nachází hned několik rodinných domů, jež jsou ohroženy případnými povodněmi.

Ačkoliv územní plán nevymezuje nové plochy pro bydlení v záplavovém území, jsou zde zaznačeny nové plochy průmyslové výroby a skladů navazující na již zmíněný průmyslový areál v Rožnově p. R. Právě část této vymezené zastavitelné plochy do záplavové oblasti zasahuje. Doposud v těchto místech však není výstavba realizována, nicméně územním plánem je povolena, a to bez stanovení ochranných protipovodňových opatření. Celý tento problémový úsek je zobrazen na obrázku č. 12, jehož součástí je také vymezení záplavového území Q 20 – tedy dvacetileté vody a Q100 – stoleté vody.

Obrázek 12: Záplavové území kolem Rožnovské Bečvy

(Zdroj: Geoportál Zlínského kraje, ©2021; vlastní zpracování)

5.6.2 Ochrana před povodněmi

Jako ochrana před možnými povodněmi se na území města nachází jeden suchý poldr v Tylovicích. V okolí záplavového území nejsou žádná protipovodňová opatření stanovena. Zároveň je nutno dodat, že i frekventovaná silnice I/35 částečně do záplavového území spadá. V rámci textové části – odůvodnění jsou pak jako ochrana před zaplavením zastavitelných ploch doporučeny možné lapače splavenin.

6 EFEKTIVNOST ÚZEMNÍHO PLÁNU VE VZTAHU K OCHRANĚ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Tato kapitola se zaměřuje na zhodnocení efektivnosti řešené územně plánovací dokumentace, a to územního plánu města Rožnov p. R. ve vztahu k ochraně životního prostředí. V této části je vycházeno převážně z poznatků získaných v rámci provedeného průzkumu a rozboru vybraných ploch v souvislosti s požadavky na ochranu životního prostředí pro územní plánování v řešené oblasti. V následujících odstavcích jsou jednotlivě řešené plochy shrnuty a následně závěrem zhodnoceny.

1) Plochy plnicí funkci ÚSES

Součástí průzkumu a rozboru byly jednotlivé prvky ÚSES, spadající pod plochy přírodní, dále také částečně pod plochy lesní, vodní a plochy krajinné zeleně. Ve stávajícím územním plánu jsou tyto biocentra a biokoridory poměrně kvalitně zapracovány, čímž přispívají k celkové biologické rozmanitosti území. Územním plánem jsou rovněž dostatečně chráněny před většími lidskými zásahy. Výjimkou je pak nezbytné vedení dopravní a technické infrastruktury, díky němuž došlo k menšímu zásahu do těchto ploch. Problém v tomto případě může představovat právě jejich neaktuálnost, neboť byly vymezeny již v roce 1994 a od té doby nebyla jejich aktuálnost orgány ochrany přírody a krajiny či orgány územního plánování nikterak přezkoumána.

2) Zeleň v intravilánu města

Součástí průzkumu a rozboru byla také sídelní zeleň nacházející se v intravilánu řešeného území. V centru města je zastoupena větší část zeleně v podobě parku, jež je částečně také součástí prvků ÚSES. Současně je zde národní přírodní památka Valašské muzeum v přírodě spadající do I. zóny CHKO. Ač se může zdát, že tyto plochy jsou v rámci výskytu zeleně dostačující, byly shledány také problémové oblasti, a to převážně chybějící ochranná a izolační zeleň podél vybraných segmentů frekventované silnice I/35. Právě ta pro řešené město představuje významný zdroj znečištění ovzduší a rovněž i významnou hlukovou zátěž pro okolí. Jelikož se jedná o problémový úsek města, patřičné zastoupení vzrostlé zeleně zde hraje významnou roli. Tento problém se vztahuje také na řešený průmyslový areál, jež rovněž nedisponuje velkým množstvím vzrostlé zeleně, zejména pak podél dopravních úseků v této průmyslové zóně.

3) Plochy zemědělské zabrány pro potřeby bydlení

V této práci jsou rovněž rozebrány plochy sloužící převážně k zemědělským účelům, které jsou platným územním plánem vymezeny jako zastavitelné plochy, tedy vhodné pro individuální či hromadné bydlení. V souvislosti s požadavky pro územní plánování v řešené oblasti je třeba konstatovat, že je veškerá výstavba situována na pozemky s průměrně produkční či méně produkční půdou. Na druhou stranu je však nutno připomenout, že řešené katastrální území nespadá do oblasti s půdou kvalitnější, jako je tomu například v oblasti jižní Moravy. Nejlepší půda pro řešenou oblast je tak zařazena v III. třídě ZPF, přičemž právě průměrně produkční půda podléhá největšímu záboru. Celé území města spadá do CHKO Beskydy, veškerá výstavba je tak převážně situována do méně konfliktních částí, převážně do IV. zóny, částečně pak i do zóny III. Nové zastavitelné plochy jsou však rovněž navrhovány i v ptačí oblasti Beskydy a také v místech se zvýšenou ochranou krajinného rázu.

Na základě provedeného rozboru je potřeba konstatovat, že tak dochází k poměrně rozsáhlému záboru zemědělských ploch. S tím se rovněž pojí i úbytek volné krajiny a v některých případech i vzrostlých dřevin (viz kapitola *Lokalita 5: Písečný*). Ačkoliv se mezi jeden ze strategických cílů města (2021, s. 71) řadí zachování zemědělské krajiny s vysokým podílem travních porostů a mimolesní zeleně, v územním plánu je potřeba tento fakt začít respektovat. Výstavba je často situována do velkých bloků na tzv. zelené louce, čímž dochází také k narušení typického vzhledu Valašské přírody. Právě ta se dříve vyznačovala dřevěnými stavbami, zpravidla obklopenými rozsáhlými loukami a pastvinami. Bohužel v důsledku suburbanizačních procesů se s tímto prvkem setkáme snad už jen ve Valašském muzeu v přírodě, jež podléhá striktním podmínkám ochrany, neboť spadá do první zóny CHKO Beskydy.

Možným problémem je vzrůstající zájem lidí po vlastním bydlení, často toužících po klidné lokalitě v blízkosti přírody. Z tohoto důvodu je pak potřeba vymezovat nové plochy, které jsou situovány do volné krajiny v návaznosti na již stávající výstavbu. Dochází tak k velkému úbytku zeleně, která často není dostatečně nahrazena. Tento problém se také projevuje v nedostatku zeleně například v okolí sídlišť a rovněž ubývá ploch, kde je možné tuto zeď efektivně vysázet, aby plnila potřebnou funkci.

4) Lesní plochy

Součástí území jsou také lesní porosty, jež pokrývají největší část města. Územním plánem jsou tyto plochy dostatečně chráněny, neboť nedochází k výraznému záboru či odlesňování v důsledku nové výstavby. Největší podíl odlesňování pak způsobuje nezbytné vedení technické infrastruktury. Území Rožnova pod Radhoštěm je také součástí CHOPAV Beskydy, čímž se na něj dle vodního zákona vztahuje zákaz zmenšování rozsahu lesních pozemků včetně jejich odvodňování. (Česko, 2001b)

5) Plochy vodní a vodohospodářské

Na území města se nachází hned několik vodních toků, největším z nich je Rožnovská Bečva. Kolem této řeky je také vymezeno záplavové území. Nové stavby pro bydlení v záplavové oblasti navrženy nejsou, nicméně nutno dodat, že tato oblast je již z velké části zastavěna a místo pro plochy individuálního či hromadného bydlení se zde téměř nevyskytují. Současně zde nejsou navržena žádná protipovodňová opatření.

Územním plánem jsou však v záplavové oblasti navrženy zastavitelné plochy průmyslové výroby a skladů, přestože u této stavby je možno předpokládat významný vliv na znečištění prostředí v řešené oblasti. Dále již nejsou stanovena protipovodňová opatření. To může představovat v budoucnu problém, neboť tyto stavby jsou významným znečišťovatelem. V případě zasažení této oblasti povodněmi tak může přílivová voda být následně kontaminována znečišťujícími látkami, jež budou dále odplaveny do vodních toků, zejména Rožnovské Bečvy, jež je současně významným biokoridorem.

Závěr:

Na základě uvedených zjištění nelze územní plán města Rožnov p. R. považovat za dostatečně efektivní z hlediska ochrany životního prostředí. V rámci provedeného rozboru a průzkumu vybraných ploch bylo shledáno několik již definovaných nedostatků. Ač řešené území působí jako zelené město, je to zpravidla tím, že je celá oblast součástí Chráněné krajinné oblasti Beskydy. Velká část území tak podléhá striktním podmínkám ochrany a je tak chráněna před většími urbanistickými zásahy. Největšímu ohrožení čelí zpravidla oblasti nacházející se ve čtvrté zóně. Ta je také již z velké části zastavěna. Postupně je nová výstavba směřována do zóny třetí. Celé území města je rovněž součástí soustavy Natura 2000. Nutno dodat, že je stavba realizována i v ptačích oblastech. V současném územním plánu je vymezeno několik velkých bloků určených pro bydlení, jež jsou situovány do volné krajiny, a to i přestože z velké části nejsou ještě zcela zastaveny již vymezené

plochy pro účely bydlení. Dojde-li však v budoucnu k úplnému zastavění všech zastavitelných ploch, není možné tento územní plán považovat za dlouhodobě udržitelný.

7 NÁVRHY NA POSÍLENÍ EFEKTIVNOSTI ÚZEMNÍHO PLÁNU ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

V předchozí kapitole je zhodnocena efektivnost územního plánu města, a to ve vztahu k ochraně životního prostředí. Vzhledem ke skutečnosti, že v rámci průzkumu a rozboru vybraných ploch jsou v řešené dokumentaci shledány nedostatky, závěrem této práce jsou rovněž představeny možné návrhy či doporučení, jež mohou efektivnost územního plánu nejen posílit, ale zároveň i přispět k udržitelnějšímu rozvoji města.

Návrh č. 1: Přezkoumání aktuálnosti prvků ÚSES

Jak již bylo řečeno, prvky ÚSES jsou poměrně kvalitně zapracovány do územního plánu řešeného území, nicméně problematickým může být právě neaktuálnost lokálních prvků ÚSES. Prvním možným návrhem je přezkoumání jejich aktuálnosti správou CHKO v součinnosti s orgány územního plánování. V případě shledání případných nedostatků, upravit vymezení těchto ploch v územním plánu, případně zapracovat do této koncepce nové prvky ÚSES.

Návrh č. 2: Zařazení ploch ochranné a izolační zeleně do územního plánu města

Problémovým faktorem je chybějící ochranná a izolační zeleň podél frekventované silnice I/35 a rovněž také částečně i v průmyslovém areálu. Aby byl v tomto ohledu územní plán efektivnější, je vhodné v rámci této dokumentace samostatně vymezit plochy zeleně plnící právě funkci ochrannou a izolační. Nicméně je třeba zdůraznit, že nestačí pouze stručné vymezení těchto ploch, ale jak uvádí Mackovič (2015), důležité je rovněž identifikovat prioritní funkce, které mají tyto plochy v dané lokalitě plnit. Následující tabulka č. 6 pak předkládá možný návrh vymezující ochrannou a izolační zeleň jako samostatnou plochu. Tyto plochy pak lze zařadit do textové části územního plánu, přesněji do kategorie plochy sídelní zeleně. V grafické části by nesly označení ZO a jednalo by se o úseky podél problémových lokalit. Zároveň se však nemusí jednat pouze o frekventovanou silnici I/35, ale tyto plochy mohou být součástí i při vymezování nových ploch, například průmyslové výroby a skladů a jiných. Na zeleň je potřeba nahlížet převážně jako na samostatnou plochu plnící významnou funkci v souvislosti s ochranou životního prostředí, nikoliv pouze jako doplňující prvek v urbanizovaném prostředí.

Tabulka 6: Návrh vymezení ploch ochranné a izolační zeleně v územním plánu

ZO	PLOCHY OCHRANNÉ A IZOLAČNÍ ZELENĚ
Hlavní využití	Plochy zeleně, převážně stromová a keřová společenstva, v zastavěných částech území i nezastavěných zajišťující protiprašnou ochranu a izolační funkci. Odděluje území s odlišným způsobem využití. Pásky ochranné a izolační zeleně podél silnice I/35 chrání území před nežádoucími vlivy z okolí, tlumení hluku prostřednictvím zeleně podél problémových úseků.
Přípustné využití Podmíněně přípustné využití	Nezbytné vedení technické infrastruktury slučitelné s hlavním využitím. Pěší komunikace, cyklistická stezka, a jiné alternativní druhy dopravy, nebude-li narušeno hlavní využití ploch.
Nepřípustné využití	Nevyhovující trasování inženýrských sítí, jež by mohlo znemožnit výsadbu zeleně. Všechna jiná využití nesouvisející s hlavním či přípustným využitím.
Podmínky prostorového uspořádání	Volba druhové skladby porostů se odvíjí od hlavního využití plochy.

(Zdroj: vlastní zpracování dle Mackoviče, 2013b, s. 53)

V rámci nepřípustného využití je třeba zdůraznit nutnost zařazení právě nevyhovující trasování inženýrských sítí. Právě to často výsadbu zeleně v intravilánu města značně komplikuje, neboť se na něj vztahuje ochranné pásmo, kde nelze vzrostlou zeleň realizovat. Tím pak dochází k problémům spojeným s absencí ploch pro potřeby výsadby. Jako podmínka prostorového uspořádání je stanovena volba druhové skladby odvíjející se od hlavního využití, s nímž je také potřeba pracovat. Má-li zeleň plnit převážně izolační funkci, musí tomu být přizpůsoben i typ dřevin.

Návrh č. 3: Zařazení regulativu zeleně do územního plánu města

Problémem řešeného území je také nedostačující zeleň v prostorách sídlišť, případně také jejich nízká kvalita. Tyto plochy jsou z velké části zastavěny, případně pokryty nepropustnými materiály pro účely parkování, což růst dřevin případně novou výsadbu zeleně značně komplikuje. Pro budoucí výstavbu hromadného bydlení je považováno za vhodné stanovit minimální plošné zastoupení zeleně u těchto ploch, buďto pomocí stanoveného koeficientu zeleně či procentuálního zastoupení. Díky tomuto regulativu je možné alespoň částečně v budoucnu předcházet problémům spojených právě s nedostatkem prostoru pro případnou výsadbu zeleně v zastavěném území, čemuž dnes město čelí.

Případný návrh zařazení tohoto regulativu k plochám hromadného bydlení je znázorněn tabulkou č. 7.

Tabulka 7: Návrh zařazení regulativu zeleně k plochám hromadného bydlení

BH	Plochy bydlení hromadného
Podmínky prostorového uspořádání	Nedílnou součástí těchto ploch je i zeleň, jež musí být realizována v minimálním rozsahu 20 %.

(vlastní zpracování)

Stejně vymezení je pak možné aplikovat u ploch výroby a skladování, jež jsou také významným znečišťovatelem ovzduší v řešeném území. U těchto ploch je v územním plánu již stanovena podmínka vzrostlé zeleně jako součást areálu, vymezení minimálního podílu zeleně pak efektivnost územního plánu posílí.

V některých případech je však komplikované tento regulativ u staveb splnit, proto je také vhodné stanovit pro tyto případy kompenzační opatření. Například tak, že zeleň může být promítnuta na konstrukci, ať už v podobě zelených střech či zelených fasád. Nebo lze také využít zatravnovací dlaždice na plochách pro parkování. Právě tyto u nás ne příliš doposud aplikované prvky mají významný pozitivní vliv na mikroklima města. (Národní síť Zdravých měst ČR, 2021)

Návrh č. 4: Regulovat nové zastavitelné plochy

Čtvrtým doporučením je regulace nových zastavitelných ploch pro stavební účely a zejména zamezení rozrůstání zástavby do volné krajiny. Nejlepším možným řešením je již nenavrhovat nové zastavitelné plochy a směřovat veškerou výstavbu na plochy současně již vymezené jako zastavitelné, které však doposud zastavěny nejsou a výstavbu tak již v urbanizovaném prostředí více zahušťovat. Tím se ušetří nejen volné místo, ale také energie. Dále také k rozvoji využívat pozemky brownfields, například v blízkosti autobusového nádraží v centru města.

Návrh č. 5: Protipovodňová opatření u plochy průmyslové výroby a skladů

V přechodících kapitolách je představen také problém ploch průmyslové výroby a skladů zasahujících částečně do záplavové oblasti. Jedním z možných návrhů řešení tohoto problému je zcela tyto plochy ze záplavové oblasti v územním plánu odstranit, neboť zde doposud výstavba nebyla realizována. Zároveň směřovat veškeré průmyslové aktivity do již zmíněného průmyslového areálu, kde je rovněž vymezena dosud nezastavěná plocha.

Nejdeálnější řešení pak představuje regenerace zchátralých budov brownfields, které se současně v průmyslovém areálu nacházejí.

Je-li však považováno vymezení této plochy za nezbytné, poté je vhodné stanovit územním plánem i protipovodňová opatření k této ploše pro průmyslové účely. Možným návrhem může být regulativ, který bude vymezovat minimální výškovou hladinu 1.NP, a to tak, aby v případě povodní nebyly jak tyto plochy, tak i okolí ohroženo. Nicméně toto vymezení má blíže spíše k regulačnímu plánu. (Ústav územního rozvoje, 2003, s. 5) Územním plánem tak může být stanoven požadavek na zpracování právě regulačního plánu v této lokalitě, v němž budou tyto regulativy podrobněji řešeny.

Návrh č. 6: Vypracování vsakovací mapy pro území města Rožnov pod Radhoštěm

Stěžejní problémem územního plánu jsou protipovodňová opatření či chybějící koncepce hospodaření se srážkovou vodou. Jedním z možných návrhu vedoucím ke zefektivnění územního plánu v souvislosti s ochranou vod představuje zpracování tzv. vsakovací mapy. Výhoda těchto map spočívá v tom, že je území rozděleno na místa vhodné, podmíněně vhodné a nevhodné pro vsakování dešťových srážek podle konkrétních vodních a geologických poměrů v území. Problémem dnešních měst, nevyjímaje Rožnova p. R., je fakt, že převážná část dešťových vod je odváděna přímo kanalizací a stává se z ní voda odpadní. Stěžejním je právě i nedostatečná opora ve vodním zákoně, neboť dešťová voda je zde považována za odpadní. Právě vhodné zpracování vsakovací mapy pak může být podkladem při pořízení nového územního plánu, vymezení nových zastavitelných ploch a rovněž i nových ploch sídelní zeleně. Vsakovací mapa pak může být zařazena k územnímu plánu. Tento typ mapy je přínosný již v přípravné fázi projektů, neboť projektanti jsou s vlastnostmi území obeznámeni již na úrovni plánování a mohou tomu následně přizpůsobit stavební činnost v oblasti. (Vsakovací mapy, ©2021; Česko, 2001b)

Návrh č. 7: Modrozelená infrastruktura

V rámci územního plánu jsou shledány nedostatky zejména v podobě úbytku zeleně v intravilánu města, nedostačující protipovodňové ochrany území a hospodaření se srážkovými vodami. Jelikož celá řešená oblast spadá do CHKO Beskydy, rovněž je součástí CHOPAV a Natura 2000, je nutno dodat, že právě v tomto území by měla zeleně a vodní prvky převažovat, a to nejen v krajině, ale také i v intravilánu města. Celý tento problém může vyřešit fungující koncepce modrozelené infrastruktury, jejíž prvky lze aplikovat do územního plánu města. K této problematice je však nutno dodat, že stavební zákon jako

takový nedovoluje, aby územní plán obsahoval podrobnosti, jež přesahují úroveň plánů regulačních či územních rozhodnutí. (Česko, 2006) V rámci územních plánů tak nelze řešit tyto prvky příliš detailně. Z modrozelené infrastruktury lze tak do územního plánu promítnout právě již zmíněný požadavek na množství zeleně či doplněný požadavek na množství vodních prvků na základě stanoveného koeficientu. Prvky této koncepce pak mohou být uplatněny v záplavovém území města, podél silnice I/35, která je rovněž částečně záplavami ohrožena, a také i v celém intravilánu města. Detailněji lze pak tyto prvky promítnout do regulačních plánů, které jsou svým obsahem podrobnější.

Dalším možným prvkem, aplikovaným na základě koncepce modrozelené infrastruktury, je požadavek na zelené střechy v územním plánu. Tento regulativ může být začleněn pro stavby od určité velikosti, například bytové domy. Velký přínos pak představuje v případech, je-li plánována nahuštěná výstavba tohoto typu staveb, jako tomu je například u řešené oblasti Písečný (viz *Lokalita 5: Písečný*), jež navazuje na velkou sídlištní část města. Dodatečný požadavek na zelené střechy by představoval velký přínos, neboť zde má dojít k velkému záboru volné krajiny a alespoň částečně by se tak tímto prvkem reguloval úbytek zeleně.

Ač je přínos modrozelené infrastruktury zcela evidentní, mnohá města či obce jejímu zpracování nevěnují patřičnou pozornost nevyjímaje Rožnova p. R. Přičemž i toto katastrální území se potýká s klimatickými změnami. Dochází zde k postupnému nárůstu průměrných ročních teplot (viz příloha PVI) a postupně zde dochází k efektu tepelného ostrova (tzn. městská zástavba vykazuje vyšší teploty ve srovnání s okolím). (Rožnov pod Radhoštěm, 2021, s. 67)

Problémem vypracování modrozelené infrastruktury je zejména její komplikovanost, s čímž se pojí také časová i finanční náročnost (investiční, provozní a administrativní náklady). Přesnou kalkulaci případných nákladů není možné přesněji stanovit, neboť se jedná o poměrně novou koncepci a nejsou dostupná potřebná data, od kterých by se dalo odvíjet. Nicméně všeobecně lze říct, že vypracování této koncepce následně městu může ušetřit nemalé finanční náklady. Následující tabulka č. 8 představuje vybrané benefity, jež jsou jednak přínosné z environmentálního hlediska, a zároveň sníží finanční náklady města v určitých oblastech.

Tabulka 8: Environmentální a ekonomický přínos modrozelené infrastruktury

Environmentální přínos	Ekonomický přínos
S fungující modrozelenou infrastrukturou lze snadněji předcházet povodním.	Snížení nákladů vynaložených na odstranění škod způsobených povodněmi.
Zachytávání prachových částic a celkově kvalitnější ovzduší ve městě.	Snížení nákladů vynaložených na alternativní opatření vedoucí k lepší kvalitě ovzduší.
Regulace odtoku srážkové vody (méně vody je vypuštěno do kanalizací a čistíren vod), zlepšení kvality vody.	Úspora financí za odvod srážkových vod do kanalizací a čištění odpadních vod.
Zdravé a kvalitní životní prostředí = kvalitnější život obyvatel, lepší fyzické i duševní zdraví	Nižší náklady na zdravotní péči obyvatel.
Lepší vsakování povrchových vod.	Méně vynaložených financí na budování technické infrastruktury.
Efektivní využití srážkových vod.	Menší výdaje na zavlažování městské zeleně.
Předcházení vzniku eroze půdy.	Snížení nákladů vynaložených na alternativní opatření jako prevence vzniku půdní eroze. Menší ztráta na zemědělské produkci.

(Zdroj: vlastní zpracování dle Dubové a Macháče, 2019, s. 74)

Problémem je i fakt, že tato problematika není dostatečně legislativně podložena, což také způsobuje, že mnoho obcí nemá na jejím zpracování zájem. Vypracování této koncepce tak musí vycházet zejména z iniciativy vedení města. Pro město Rožnov pod Radhoštěm by představovala jistě velký přínos.

ZÁVĚR

Územní plánování je dlouhodobý a poměrně komplikovaný proces, jež zásadně ovlivňuje podobu území a celkově i prostředí, ve kterém žijeme, na několik desítek let. Rozhoduje o tom, kde bude postavena nová továrna a kde naopak vyrostou nové parky. Lze jej tedy považovat za významný nástroj, jež může jednak přispět ke kvalitě životního prostředí, ale také i naopak vést k jejímu zhoršení. Do jaké míry je ochrana životního prostředí promítnuta do procesu územního plánování bylo právě předmětem této práce.

Práce byla zaměřena na územně plánovací dokumentaci, a to územní plán města Rožnov pod Radhoštěm. Tato koncepce byla schválena v roce 2011 a dvakrát dále pozměněna. K dosažení stanoveného cíle byly využity metoda analýzy územního plánu, a následně průzkum a rozbor vybraných ploch. Přičemž bylo shledáno hned několik nedostatků. Stěžejním problémem celé dokumentace města je nedostatečná opora v sídelní zeleni a zejména té ochranné a izolační podél frekventovaných silnic, která by částečně regulovala znečištění vznikající v důsledku dopravní infrastruktury. Současně dochází k úbytku zeleně, která není efektivně a dostatečně nahrazena. Druhým výraznějším problémem je směřování výstavby do velkých souvislých bloků na zelené louce, čímž dochází k poměrně velkému záboru zemědělských ploch a volné krajinné zeleně. A to i přesto, že území disponuje ještě mnohými doposud nezastavěnými plochami. Část výstavby je také situována do citlivých oblastí Natura 2000. Třetím výraznějším nedostatkem je protipovodňová ochrana a nakládání se srážkovou vodou. Městu chybí koncepce, která by tuto problematiku efektivně řešila. I přes zjištěné nedostatky, je však nutno vyzdvihnout kvalitně zpracované prvky ÚSES, které jsou dostatečně chráněny před výraznějšími zásahy a přispívají tak k lepší biologické rozmanitosti území. Rovněž je třeba konstatovat, že Rožnov pod Radhoštěm je poměrně zelené město, nicméně je to zpravidla díky jiným nástrojům, jež jsou v rámci tohoto území aplikovány. Především je to chráněná krajinná oblast Beskydy, jež pokrývá celou řešenou oblast.

Vzhledem ke skutečnosti, že byly shledány nedostatky, a územní plán tak nešlo zcela označit za efektivní nástroj, byla k této práci rovněž přidána i doporučení, jež by mohla nejen efektivnost územního plánu posílit, ale také přispět k udržitelnému rozvoji města. Za největší přínos lze považovat koncepci modrozelené infrastruktury, jejíž prvky lze snadno aplikovat do územního plánu například v podobě regulativu podílu vodních prvků. Dále také procentuální podíl zeleně u vybraných ploch, zejména u ploch hromadného bydlení. Druhým významným návrhem je zařazení ploch ochranné a izolační zeleně do územního plánu podél

frekventované silnice procházející intravilánem města. Další z návrhů pak zahrnuje zpracování vsakovací mapy na základě vodních a geologických poměrů v řešeném území. Tato mapa rozděluje území na základě podmínek pro vsakování dešťové vody. Může pak sloužit jako podklad při zpracování nového územního plánu, případně vymezení nových zastavitelných ploch. Případná realizace navržených opatření tak může v následujících letech výrazně přispět ke kvalitnějšímu životnímu prostředí města, a zároveň tak katastrální území může lépe čelit probíhajícím klimatickým změnám a oteplování v intravilánu města.

Jako přínos této práce lze označit ucelený a logický pohled na řešenou problematiku, jenž může být přínosem nejen pro město jako takové, ale i samotné obyvatele, neboť jsou v této práci jasně předloženy problémy k řešení a také návrhy, jež mohou obyvatelé po vedení města vyžadovat. Na tuto práci by bylo zajímavé navázat tématem modrozelené infrastruktury. Jedná se o poměrně novou koncepci, která není ještě zcela užívaná, nicméně je to jeden z klíčových prvků vedoucí k udržitelnosti měst.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

CERRETA, Maria, Grazia CONCILIO a Valeria MONNO, 2010. *Making Strategies in Spatial Planning*. Dordrecht: Springer, 423 s. ISBN 9789400733435.

DVOŘÁK, Libor, 2018. *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí: komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 396 s. ISBN 978-80-7552-183-5.

FIALOVÁ, Eva, 2016. *Územní plánování: od územně plánovacích podkladů po územní rozhodování*. Praha: ČKAIT, 84 s. ISBN 9788087438831.

JELÍNKOVÁ, Jitka, 2017. *Občan, spolek, obec a úřad v ochraně životního prostředí: praktický průvodce*. Praha: Grada, 272 s. ISBN 978-80-271-0508-3.

JIRÁSEK, Petr, 2014. *Územní plánování*. Ústí nad Labem: Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, Fakulta životního prostředí, 140 s. ISBN 978-80-7414-820-0.

MACHAČKOVÁ, Jana a kol., 2018. *Stavební zákon: komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 1199 s. ISBN 9788074005589.

MAIER, Karel, 2004. *Územní plánování*. Praha: Vydavatelství ČVUT, 85 s. ISBN 8001022404.

MAIER, Karel, 2008. *Územní plánování a udržitelný rozvoj*. Praha: ABF – Arch, 124 s. ISBN 978-80-86905-47-1.

MAIER, Karel a kol., 2012. *Udržitelný rozvoj území*. Praha: Grada, 253 s. ISBN 9788024741987.

MARKOVÁ, Kateřina, 2014. *Uvedení do studia životního prostředí*. Ústí nad Labem: Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, 97 s. ISBN 978-80-7414-816-3.

MOLDAN, Bedřich, 2020. *Životní prostředí v globální perspektivě*. Praha: Univerzita Karlova, Karolinum, 226 s. ISBN 978-80-246-4677-0.

PERIS-ORTIZ, Marta, Dag R. BENNETT a Diana PÉREZ-BUSTAMANTE YÁBAR, 2017. *Sustainable smart cities: creating spaces for technological, social and business development*. Cham: Springer, 224 s. ISBN 978-3-319-40894-1.

SLÁBOVÁ, Markéta, 2006. *Ochrana a tvorba životního prostředí*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 159 s. ISBN 80-86708-29-2.

TOŠNER, Ondřej, 2019. *Občanův průvodce po procesu EIA*. Praha: Centrum pro podporu sdružení občanů Arnika, 33 s. ISBN 978-80-87651-54-4.

TUHÁČEK, Miloš, Jitka JELÍNKOVÁ a kol., 2015. *Právo životního prostředí: praktický průvodce*. Praha: Grada, 279 s. ISBN 9788024754642

ZAHUMENSKÁ, Vendula, 2019. *Občanův průvodce po územním plánu (po novele stavebního zákona)*. Praha: Centrum pro podporu občanů sdružení Arnika, s.72. ISBN 978-80-87651-44-5.

Internetové zdroje:

Agenda 2030, ©2008-2020. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. [cit. 2021-02-27]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/agenda_2030

AOPK ČR, ©2021. Otevřená data AOPK ČR. In: *Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky* [online]. [cit. 2021-5-26]. Dostupné z: <https://gis-aopkcr.opendata.arcgis.com>

AUÚP, 2006. *Definice územního plánování a činnosti urbanisty (květen 2006)* [online]. Asociace pro urbanismus a územní plánování. [cit. 2021-04-21]. Dostupné z: http://www.urbanismus.cz/assets/user/dokumenty/ectp-ceu/definice_uzemniho_planovani_a_profese_urbanisty.pdf

BALABÁNOVÁ, Pavla a kol., 2016. *Principy a pravidla územního plánování. C.5 Zeleň* [online]. Brno: Ústav územního rozvoje, 2006. Aktualizace 5. 9. 2016, 41 s. [cit. 2021-05-20]. Dostupné z: <http://www.uur.cz/default.asp?ID=2571#zacatek>

Biotop, biocentrum a biokoridor, ©2021. *Státní pozemkový úřad*. [online]. [cit. 2021-04-29]. Dostupné z: <http://zitkrajinou.cz/krajina/biotop-biocentrum-biokoridor/>

Česká republika 2030, ©2008-2020. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. [cit. 2021-05-30]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/ceska_republika_2030

Český hydrometeorologický ústav, 2021. *Měsíční a roční data dle zákona 123/1998 Sb.: průměrná teplota vzduchu ve Zlínském kraji: Rožnov pod Radhoštěm* [online]. [cit. 2020-05-30]. Dostupné z: <https://www.chmi.cz/historicka-data/pocasi/mesicni-data/mesicni-data-dle-z.-123-1998-Sb#>

- ČSÚ, ©2021. [Český statistický úřad]. *Rožnov pod Radhoštěm (okres Vsetín)* [online]. Vygenerováno 26.05.2021 [cit. 2021-05-26]. Dostupné z: https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=profil-uzemi&uzemiprofil=31588&u=__VUZEMI__43__544841
- Doprava, ©2008-2020. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. [cit. 2021-05-12]. Dostupné z: <https://www.mzp.cz/cz/doprava>
- DUBOVÁ, Lenka a Jan MACHÁČ, 2019. *Improving the quality of life in cities using community gardens: from benefits for members to benefits for all local residents* [online]. GeoScape, vol. 13, no.1, 2019, s. 68-78 [cit. 2021-05-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.2478/geosc-2019-0005>
- FRANK BOLD, 2021. *Směle o udržitelném stavitelství* [online]. 61 s. [cit. 2021-05-28]. Dostupné z: <https://frankbold.org/zpravodaj/kategorie/aktualne/frank-bold-vydal-e-book-o-udrizitelnem-stavitelstvi-s-katalogem-praktickyh-opatreni>
- Funkce lesa, 2016. *Mezi stromy.cz* [online]. [cit. 2021-04-21]. Dostupné z: <https://www.mezistromy.cz/ekosystem-lesa/funkce-lesa/odborny>
- Geoportál Zlínského kraje, ©2021. *Záplavová území a hlásné profily ZK* [online]. [cit. 2021-05-10]. Dostupné z: <https://geoportal.kr-zlinsky.cz/zaplavy/>
- Google.maps.cz, ©2021. *In. Google.cz* [online]. [cit. 2021-05-10]. Dostupné z: <https://www.google.cz/maps/@49.4245119,18.1070661,14z>
- HLAVÁČOVÁ, Lenka, 2021. Účast veřejnosti na rozhodovacích procesech v rámci ochrany životního prostředí – obecný rozbor institutu. *AUC IURIDICA* [online]. 67(1), 85-102 s. [cit. 2021-06-08]. ISSN 2334-6478. Dostupné z: <https://doi.org/10.14712/23366478.2021.6>
- Hlukové mapy, 2017. *Ministerstvo zdravotnictví České republiky* [online]. [cit. 2021-05-20]. Dostupné z: <https://geoportal.mzcr.cz/SHM/>
- Charakteristika oblasti, ©2021. *Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky* [online]. [cit. 2021-04-17]. Dostupné z: <https://beskydy.ochranaprirody.cz/charakteristika-oblasti/>
- Chráněná krajinná oblast Beskydy, 2016. *Chráněná krajinná oblast Beskydy* [online]. [cit. 2021-04-17]. Dostupné z: <https://nature.hyperlink.cz/Beskydy/>

Krajina a půda v Evropě – neustále se rozpínající beton měst?, 2021. *Evropská agentura pro životní prostředí* [online]. [cit. 2021-04-03]. Dostupné z: <https://www.eea.europa.eu/cs/signaly/signaly-2019/clanky/krajina-a-puda-v-evrope>

MACKOVIČ, Vladimír, 2013a. *C.2 Zemědělství a lesní hospodářství*. In: Ústav územního rozvoje [online]. s. 47 [cit. 2021-02-27]. Dostupné z: <http://www.uur.cz/default.asp?ID=2571>

MACKOVIČ, Vladimír, 2013b. *Plochy zeleně v územním plánu*. In: *Časopis URBANISMUS A ÚZEMNÍ ROZVOJ*. Ročník XVI, číslo 4/2013. Dostupné z: https://www.uur.cz/images/5-publikacni-cinnost-a-knihovna/casopis/2013/2013-04/08_plochy.pdf

MACKOVIČ, Vladimír, 2015. *Jaký význam má pojem zeleň v územním plánu?* In: Asociace pro urbanismus a územní plánování ČR [online]. [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <http://www.urbanismus.cz/publikace/>

Mapy.cz, ©2021. In: *seznam.cz* [online]. [cit. 2021-05-10]. Dostupné z: <https://mapy.cz/zakladni?x=18.1303000&y=49.4701000&z=11>

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ, ©2019. *Mapový portál MMR* [online]. [cit. 2021-04-27]. Dostupné z: <https://egis.uur.cz/portal/apps/sites/#/mmr/>

Národní síť Zdravých měst ČR, 2021. *TV Zdravá města: Zeleň v územním plánování – zkušenosti z Brna 13/05 2021*. In: *YouTube* [online]. 14. 5. 2021 [cit. 2021-05-26]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=OeSSYCN_GGQ

Natura 2000, ©2008-2020. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. [cit. 2021-04-27]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/natura_2000

PAVLICOVÁ, Iveta, 2012. *Lesy*. In: *Rožnov pod Radhoštěm* [online]. [cit. 2021-5-26]. Dostupné z: <https://www.roznov.cz/lesy/d-5184/p1=1069>

PAVLICOVÁ, Iveta, 2014. *Natura 2000*. In: *Rožnov pod Radhoštěm* [online]. [cit. 2021-5-26]. Dostupné z: <https://www.roznov.cz/natura%2D2000/d-5188/p1=1069>

Půda – úvod, ©2021. *Evropská agentura pro životní prostředí* [online]. [cit. 2021-02-10]. Dostupné z: <https://www.eea.europa.eu/cs/themes/soil>

Politika územního rozvoje České republiky, ©2021. *Ministerstvo pro místní rozvoj ČR* [online]. [cit. 2021-02-03]. Dostupné z: <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/politika-uzemniho-rozvoje-ceske-republiky>

Ptačí oblast Beskydy, ©2021. *Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky* [online]. [cit. 2021-04-23]. Dostupné z: <https://beskydy.ochranaprirody.cz/ochrana-prirody-krajiny/natura-2000/ptaci-oblasti/ptaci-oblast-beskydy/>

Půda v mapách, ©2021. *Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v.v.i.* [online]. [cit. 2021-05-20]. Dostupné z: <https://mapy.vumop.cz>

Průměrná roční teplota vzduchu, © 2021. In: *klimatickazmena.cz* [online]. Dostupné z: <https://www.klimatickazmena.cz/cs/?l=37>

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM, 2020. *Rozbor udržitelného rozvoje území správního obvodu obce s rozšířenou působností Rožnov pod Radhoštěm ve znění aktualizace č. 5.* In: *juap-zk.cz* [online]. [cit. 2021-04-27]. Dostupné z: <http://juap-zk.cz/rozbory-udrzitelneho-rozvoje>

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM, 2021. Územní studie „Pod Chlacholovem – Pařeničky“. In: *roznov.cz* [online]. [cit. 2021-04-31]. Dostupné z: <https://m.roznov.cz/uzemni%2Dstudie%2Dpod%2Dchlacholovem%2Dparenicky/d-30178>

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM, 2017. Územní studie Písečný. In: *roznov.cz* [online]. [cit. 2021-04-31]. Dostupné z: <https://m.roznov.cz/uzemni%2Dstudie%2Dpisecny/d-16202>

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM, 2021. Strategický plán rozvoje města Rožnov pod Radhoštěm na roky 2021-2030. In: *roznov.cz* [online]. 4. 1. 2021 [cit. 2021-05-29]. Dostupné z: <https://www.roznov.cz/html/soubory/strategie2030/index.html>

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM, ©2021. *Rožnov pod Radhoštěm: Oficiální webové stránky města* [online]. Aktualizováno 25.05.2021 [cit. 2021-05-26]. Dostupné z: <https://www.roznov.cz>

ŘEDITELSTVÍ SILNIC A DÁLNIC ČR, ©2017. Celostátní sčítání dopravy 2016. In: *ŘSD ČR* [online]. [cit. 2021-05-12]. Dostupné z: <http://scitani2016.rsd.cz/pages/map/default.aspx>

Třídy ochrany ZPF, kód BPEJ, ©2008. *Kopřivnice – oficiální web města* [online]. [cit. 2021-04-29]. Dostupné z: <http://zivotniprostredi.koprivnice.org/index.php?art=482>

ÚSTAV ÚZEMNÍHO ROZVOJE, 2003. Protipovodňová ochrana v územně plánovací dokumentaci obcí. In: *Ministerstvo pro místní rozvoj* [online]. [cit. 2021-05-31] Dostupné z: <https://www.uur.cz/default.asp?ID=1165>

Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, ©2008-2020. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. [cit. 2021-03-10]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/umluva_pristup_informace

ÚSES v územním plánu, ©2008-2020. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. [cit. 2021-03-03] Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/uses_uzemni_plan

ÚSES, ©2021. *Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky* [online]. [cit. 2021-04-03]. Dostupné z: <https://www.ochranaprirody.cz/obecna-ochrana-prirody-a-krajiny/uses/>

Vsakovací mapy, ©2021. *JKenvi.cz* [online]. [cit. 2021-05-26]. Dostupné z: <https://www.jkenvi.cz/kdojsme.html>

YOKOHARI, Makoto et al., 2017. *Sustainable landscape planning in selected urban regions* [online]. Japan: Springer, 265 s. [cit. 2021-02-10]. ISBN 978-4-431-56445-4. Dostupné z: <https://link-springer-com.proxy.k.utb.cz/book/10.1007%2F978-4-431-56445-4>

Změna klimatu, ©2008-2020. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. [cit. 2021-05-30]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/zmena_klimatu

Zonace, ©2021. *Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky* [online]. [cit. 2021-04-17]. Dostupné z: <https://beskydy.ochranaprirody.cz/ochrana-prirody-krajiny/zonace/>

Živočichové, ©2021. *Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky* [online]. [cit. 2021-05-01]. Dostupné z: <https://beskydy.ochranaprirody.cz/ochrana-prirody-krajiny/natura-2000/zivocichove/>

Život na naší planetě [A Life on Our Planet] [dokumentární film]. Režie Alastair FOTHERGILL, Jonathan HUGHES, Keith SCHOLEY. Velká Británie, 2020.

Právní předpisy:

ČESKO, 1992a. Zákon č. 17/1992 Sb., ze dne 5. prosince 1991 o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-02-26]. Dostupný z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-17/zneni-20170701>

ČESKO, 1992b. Zákon č. 334/1992 Sb., ze dne 12. května 1992 o ochraně zemědělského půdního fondu. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-02-26]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-334>

ČESKO, 1992c. Zákon č. 114/1992 Sb., ze dne 19. února 1992 o ochraně přírody a krajiny. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-03-17]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-114>

ČESKO, 1993a. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., ze dne 16. prosince 1992. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-04-17]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-1>

ČESKO, 1993b. Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součást ústavního pořádku České republiky. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-04-17]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-2>

ČESKO, 1995. Zákon č. 289/1995 Sb., ze dne 3. listopadu 1995 o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon). In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-04-17]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1995-289>

ČESKO, 2001a. Zákon č. 100/2001 Sb., ze dne 20. února 2001 o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí). In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-03-09]. Dostupný z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-100>

ČESKO, 2001b. Zákon č. 254/2001 Sb., ze dne 28. června 2001 o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon). In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-05-24]. Dostupný z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-254>

ČESKO, 2004. Zákon č. 500/2004 Sb., ze dne 24. června 2004 správní řád. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-04-17]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500>

ČESKO, 2006. Zákon č. 183/2006 Sb., ze dne 14. března 2006 o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 2021-02-10]. Dostupný z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-183>

EVROPSKÁ UNIE, 1992. Směrnice Rady 92/43/EHS, ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. In: *Úřední věstník Evropské unie* [online]. [cit. 2021-03-10]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:01992L0043-20070101&from=EN>

Opatření obecné povahy:

MĚSTO ROŽNOV POD RADHOŠTĚM. *Územní plán Rožnova pod Radhoštěm 2011, ve znění změny 2014 a 2017* [online]. [cit. 2021-03-06]. Dostupné z: <https://m.roznov.cz/1%2Duzemni%2Dplan%2Droznov%2Dpod%2Dradhostem/ds-1024/archiv=0>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

aj.	a jiné
apod.	a podobně
BPEJ	Bonitovaná půdně ekologická jednotka
ČR	Česká republika
EIA	Vyhodnocení vlivů záměrů na životní prostředí
ha	hektar
CHKO	Chráněná krajinná oblast
kol.	kolektiv
L_{dvn}	hlukový ukazatel den – večer – noc
LZPS	Listina základních práv a svobod
OSN	Organizace spojených národů
PUPFL	Pozemky určené k plnění funkce lesa
PÚR	Politika územního rozvoje
Rožnov p. R.	Rožnov pod Radhoštěm
SEA	Posuzování vlivů koncepce na životní prostředí
ÚAP	Územně analytické podklady
ÚP	Územní plán
ÚPD	Územně plánovací dokumentace
ÚSES	Územní systém ekologické stability
ZPF	Zemědělský půdní fond
ZÚR	Zásady územního rozvoje
ŽP	Životní prostředí
1.NP	První nadzemní podlaží

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Mapa katastrálního území Rožnova pod Radhoštěm	39
Obrázek 2: Ptačí oblast Beskydy na území Rožnova pod Radhoštěm	46
Obrázek 3: Silnice I. třídy ve směru Valašské Meziříčí – Žilina.....	50
Obrázek 4: Hlukové znečištění v podél silnice I/35	51
Obrázek 5: Porovnání vybrané lokality podél silnice I/35 mezi lety 2014 a 2021	52
Obrázek 6: Lokalita Balkán a Na Drahách	55
Obrázek 7: Dolní Paseky – část Pod Chlacholovem – Pařeničky.....	56
Obrázek 8: Dolní Paseky – část Pod Chlacholovem.....	57
Obrázek 9: Horní Paseky	58
Obrázek 10: Dolní Paseky v Modrém včetně ptačí oblasti Beskydy.....	58
Obrázek 11: Lokalita Písečný a plánovaná budoucí podoba tohoto území	60
Obrázek 12: Záplavové území kolem Rožnovské Bečvy	67

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Plochy s rozdílným způsobem využití	41
Tabulka 2: Vymezení vlastností řešených ploch.....	59
Tabulka 3: Vymezení vlastností ploch smíšeného využití.....	61
Tabulka 4: Výměra celkového záboru ze ZPF pro potřeby bydlení	61
Tabulka 5: Předpokládaný zábor lesních ploch (v ha).....	65
Tabulka 6: Návrh vymezení ploch ochranné a izolační zeleně v územním plánu.....	73
Tabulka 7: Návrh zařazení regulativu zeleně k plochám hromadného bydlení.....	74
Tabulka 8: Environmentální a ekonomický přínos modrozelené infrastruktury	77

SEZNAM PŘÍLOH

- P I Podmínky prostorového uspořádání vybraných ploch
- P II Místa krajinného rázu na území Rožnova pod Radhoštěm
- P III Zonace CHKO Beskydy na území města Rožnov pod Radhoštěm
- P IV Prvky ÚSES na území města Rožnov pod Radhoštěm
- P V Problémový úsek podél silnice I/35
- P VI Průměrná roční teplota vzduchu města Rožnov pod Radhoštěm včetně predikce

PŘÍLOHA PI: PODMÍNKY PROSTOROVÉHO USPOŘÁDÁNÍ VYBRANÝCH PLOCH

(Územní plán Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

Plochy bydlení individuálního
Výšková hladina maximálně dvě nadzemní podlaží. V případě přístaveb, nástaveb a dostaveb v prolukách respektovat výškovou hladinu a charakter okolní zástavby. Podmínka u zastavitelných ploch větší než 2 ha: pro každé 2 ha zastavitelné plochy bydlení se vymezuje s touto zastavitelnou plochou související plochy veřejného prostranství o výměře nejméně 1000 m ² . Do této plochy se nezapočítávají pozemní komunikace.
Plochy bydlení hromadného
Výšková hladina stávajících bytových domů 3 až 12 nadzemních podlaží, nové bytové domy v hladině 3 až 4 NP + podkroví. Při povolování změn využití objektu a nové výstavbě musí být zřízeny odstavné plochy pro automobily v kapacitě odpovídající předpokládanému stupni automobilizace na těchto pozemcích.
Plochy rekreace hromadné
Respektovat vzrostlou zeleň.
Plochy rekreace rodinné
Respektovat vzrostlou zeleň, výška staveb do 2 NP.
Plochy individuální rekreace – zahrádkářské osady
Střechy šikmé, výška staveb 1 NP + podkroví, respektovat vzrostlou zeleň.
Plochy občanského vybavení – veřejná vybavenost
Odclonění sousedních obytných ploch výsadbou vzrostlé nadzemní izolační zeleně.
Plochy smíšené v centrální zóně
Výšková hladina do 4 nadzemních podlaží, v případě přístaveb, nástaveb a dostaveb respektovat výškovou hladinu a charakter okolní zástavby.

Plochy smíšené obytné vesnické

Výšková hladina do 2 NP, proporce, tvarosloví i architektonický výraz celého objektu musí zapadat do okolí i do přírodního prostředí.

Plochy smíšené specifické

Výšková hladina RD max. 2 nadzemní podlaží

Plochy průmyslové výroby a skladů**Plochy drobné výroby a výrobních služeb**

Součástí areálu musí být vzrostlá zeleň, nutno zajistit odclonění od sousedních obytných ploch výsadbou vzrostlé nadzemní izolační zeleně.

Plochy drobné výroby a výrobních služeb

Výšková hladina do 4 nadzemních podlaží, v případě přístaveb, nástaveb a dostaveb respektovat výškovou hladinu a charakter okolní zástavby.

Plochy zemědělské

Oplocení typu pastevního oplocení či hrazení nebo laťkový plot, výška max. 120 cm. Vyloučeno drátěné či kovové oplocení. Výjimečně přípustné drátěné oplocení v prolukách již oplocených lokalit.

U zbylých ploch nejsou podmínky prostorového uspořádání stanoveny.

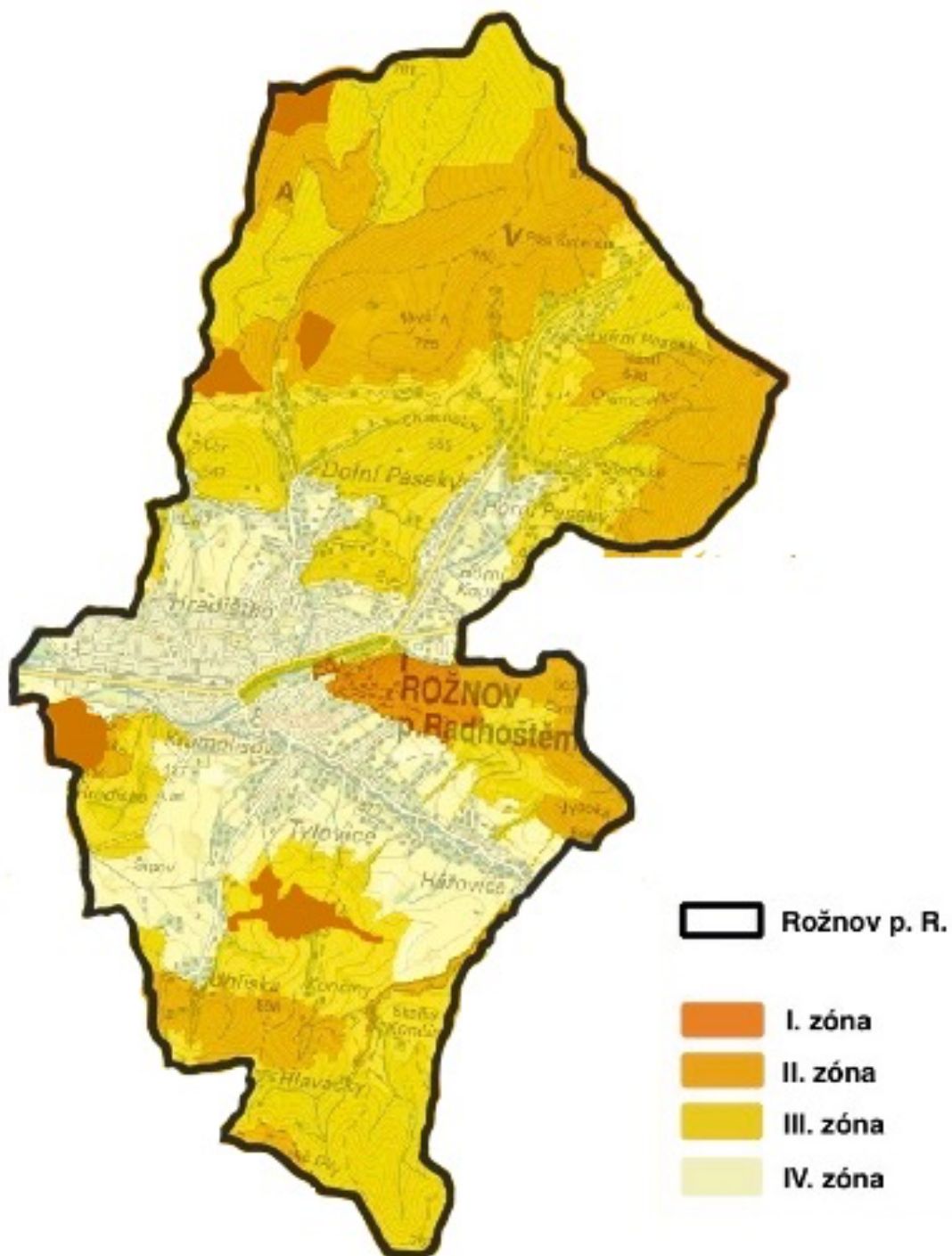
PŘÍLOHA PII: MÍSTA KRAJINNÉHO RÁZU NA ÚZEMÍ ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM

(vlastní zpracování dle územního plánu Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

PŘÍLOHA PIII: ZONACE CHKO BESKYDY NA ÚZEMÍ MĚSTA ROŽNOV POD RADHOŠTĚM

(AOPK ČR, ©2021)

PŘÍLOHA PIV: PRVKY ÚSES NA ÚZEMÍ MĚSTA ROŽNOV POD RADHOŠTĚM

(vlastní zpracování dle územního plánu Rožnova pod Radhoštěm, 2011)

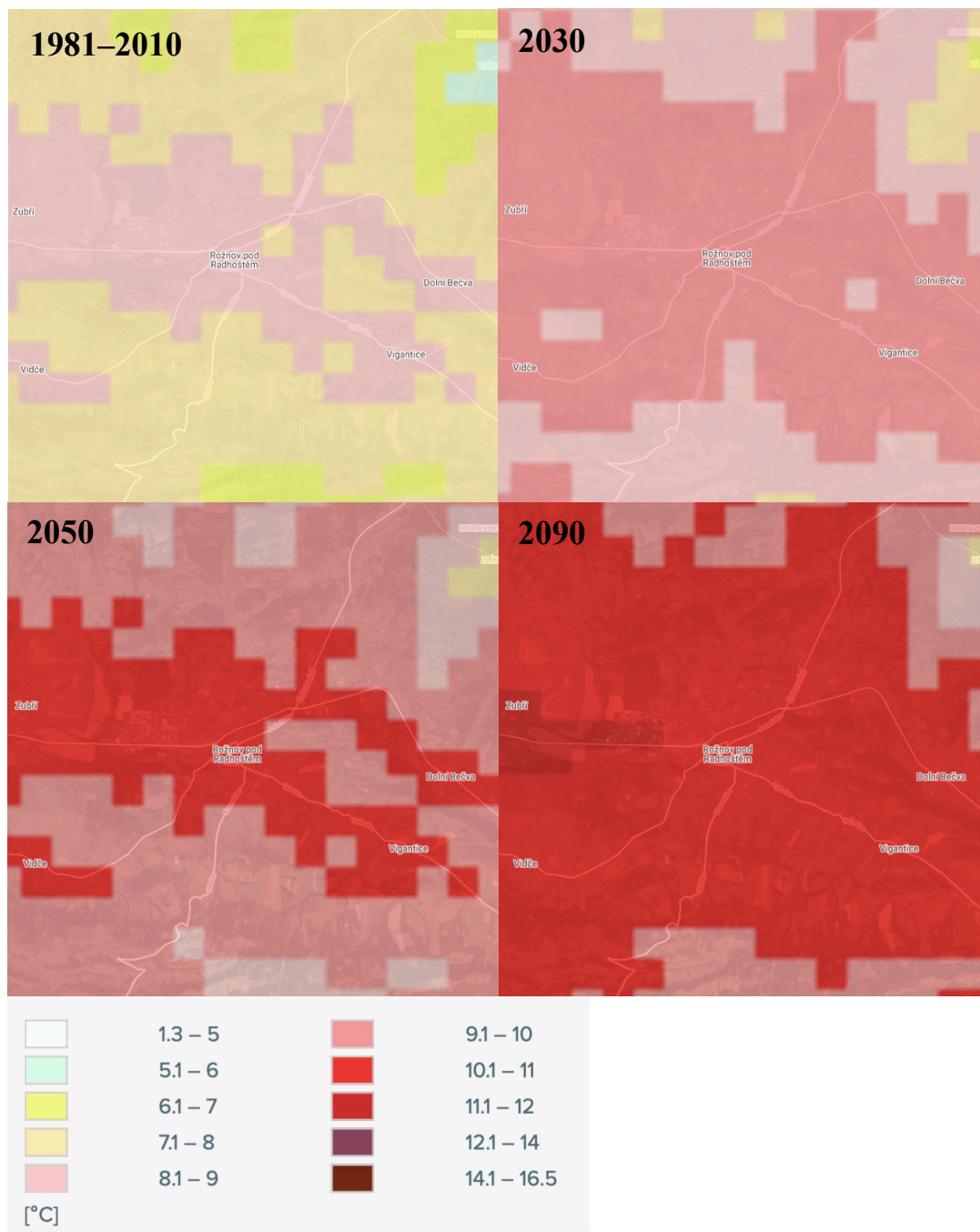
PŘÍLOHA PV: PROBLÉMOVÝ ÚSEK PODÉL SILNICE I/35

(www.mapy.cz, ©2021)

PŘÍLOHA PVI: PRŮMĚRNÁ ROČNÍ TEPLOTA VZDUCHU MĚSTA ROŽNOV POD RADHOŠTĚM VČETNĚ PREDIKCE

(Průměrná roční teplota vzduchu, ©2021)

(Zdroj: Český hydrometeorologický ústav, 2021)

Vývoj průměrných ročních teplot na území Rožnova pod Radhoštěm dle dostupných dat:

Rok	ø teplota	Rok	ø teplota	Rok	ø teplota
1961	7,8	2001	7,97	2020	9,52
1962	6,42	2002	9,4		
1963	6,43	2003	8,7		
1964	6,97	2004	8,3		
1965	6,75	2005	7,7		
1966	8,37	2006	8,5		
1967	8,4	2007	9,39		
1968	7,72	2008	9,5		
1969	7,4	2009	9		
1970	6,8	2010	8,1		
1971	7,5	2011	9		
ø teplota mezi lety 1961–1971	7,32	ø teplota mezi lety 2001–2011	8,69	ø teplota pro rok 2020	9,52

ø ...průměr